

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VII

Issue 12

March 2018

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

இம்மாதச் செய்தி	4
ஸலப் டிவைவன்	5
சாவித்ரி	20
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்	22
ஸ்ரீரண்ணயோகம் - முதல் வாயில்கள்	25
அபெஜன்டா	27
வீடு தோறும் தியான மையம்	30
The Life Divine – Outline	32
மனித சுபாவம்	35
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	38
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்	41
அன்பர் அனுபவம்	46
பேரதிர்ஷ்டமும் அன்பர்களின் வருந்தத்தக்க response-உம்	49
ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆஸ்நமீக சிந்தனைகள் - பாகம் 2	51
அன்னை இலக்கியம்	
ரூரு	54

ஜீவியத்தின் ஒசை

ஸ்ரீராமகிரி

விருந்தோம்பல்
சத்தியத்தை
நிலைநிறுத்தும்.

(முன், பின் ஆட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 80 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

இம்மாதச் செய்தி

அழிய வேண்டிய நினைவுக்கு
சமர்ப்பணம் தன் அம்சத்தைக் கொடுத்து
சமர்ப்பணமாக மாற்றுகிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவைன்

॥1. பிரபஞ்ச சிருஷ்டி பிரம்ம சிருஷ்டி

(Tamil Summary)

நாம் எந்த வேலையும் இல்லாதபோது மாலையில் உலாவப் போனால் ரோடு வழியே போகும்போது இரண்டாகப் பிரியும் இடத்திற்கு வந்தால் எந்த வழியாகப் போவது என்று ஒரு நிமிடம் தோன்றுகிறது. சற்று நிதானித்து வலது பக்கம் போகிறோம். வலது பக்கம் போவதா? இடது பக்கம் போவதா? என்பதை நிர்ணயிப்பது மனம். இந்த நிர்ணயத்தை ஆங்கிலத்தில் determinism என்பார்கள். உலகில் நாம் பல பொருட்களைப் பார்க்கிறோம். இவை இந்த பொருட்களாக எப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டன என்று நமக்குத் தெரிவதில்லை. ஒரு புளிய மரத்தைப் பார்த்தால் இது எப்படி புளிய மரமாயிற்று? இதை புளிய மரமாக நிர்ணயித்தது யார்? என்ற கேள்விகளுக்கு நம்மிடம் பதிலில்லை. நம்மிடம் மட்டுமல்ல, பெரிய அறிஞர்களிடமும் பதிலில்லை. விஞ்ஞானிகளிடமும் பதிலில்லை. பகுத்தறிவுவாதிகளிடமும் பதிலில்லை. ரிஷிகளிடமும் பதிலில்லை. அதனால் இவற்றை (indeterminates) நிர்ணயிக்கப்படாதவை என்று கருதினர். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் நிர்ணயிக்கப்படாதவை என்று நாம் நினைப்பதை பிரபஞ்சம் நிர்ணயிக்கிறது என்கிறார். இதை (Cosmic Determinations) என்று கூறுகிறார். பிரம்மம் இந்த நிர்ணயத்தில் கலந்து கொள்ளவில்லை என்பது மரபு. அதனால் அதை நிர்ணயத்திற்கு அப்பாற்பட்டது (indeterminable) என்றனர். உலகம் பிரம்மாவால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்பது நாம் அறிந்த தத்துவம். பிரம்மா மனத்தைச் சேர்ந்தவர். மனம் உலகை சிருஷ்டித்தது என்பவர்களின் கொள்கை இது. அவர்கள் சிருஷ்டியிலிருந்து பிரம்மத்தை விலக்குகின்றனர்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் உலகம் சத்திய ஜீவியத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்றும், சத்திய ஜீவியம் பிரபஞ்ச லோகம் என்றும், சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டிப்பதும் சக்சிதானந்தம் சிருஷ்டிப்பதும் ஒன்றே என்றும், அதுவே பிரம்ம சிருஷ்டியாகும் என்றும் கூறுகிறார். இந்த அத்தியாயத்திற்கு பிரபஞ்ச சிருஷ்டி, பிரம்ம சிருஷ்டி என்ற தலைப்பைக் கொடுத்து இருக்கிறார்.

உலகத்தை சிருஷ்டித்தது சித்-சக்தி. இது நம் கண்ணுக்குத் தெரியாது. இது ஜீவியமாக வெளிப்படுவது. இந்த ஜீவியம் எப்படி ஏற்பட்டது என்று விஞ்ஞானிகள் ஜடத்தில் ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். தற்செயலாக உலகம் உற்பத்தியாயிற்று என்றும் இது பிரகிருதிக்கு அவசியம் என்பதும் அர்த்தமற்ற வாதம். உலகைக் கடந்த கடவுள் உலகை சிருஷ்டித்தார் என்பதும் தீமையை ஏன் படைத்தார் என்ற கேள்விக்கு பதில் இல்லாததால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் இந்த நூலில் பரம்பொருள் பிரபஞ்சமாயிற்று என்று கூறுவதை சரியான வாதம் என்று நிருபிக்கிறார். இந்த வாதம் சரி என்பதால் இதுவரை விளக்க முடியாத கேள்விகள் விளக்கம் தருகின்றன. முக்கியமாக விதையிலிருந்து மரம் எப்படி வருகிறது. ஜடமான Gene ஜீனிலிருந்து நம் குணங்கள் எப்படி வருகின்றன என்றும் இதனால் விவரிக்க முடிகிறது. அடிப்படையில் அகமான ஜீவன் புறமான ஜடம் என்று அவர் ஏற்கனவே சத் புருஷன் என்ற அத்தியாயத்தில் சொன்னபடி கொள்கையை நிருபிக்கிறார். உடல் மனத்தை நிர்ணயிக்கிறது என்பது உண்மையானாலும், மனம் உடலை நிர்ணயிக்கிறது என்பது பெரிய உண்மை. ஆகவே மனம் உடலை சிருஷ்டித்தது என்றாகிறது. வாதத்தைத் தொடர்ந்து சத்திய ஜீவியம் உலகை சிருஷ்டித்தது என்கிறார். இத்துடன் நிருபணம் முடிந்து விட்டாலும் ஜடத்திலிருந்து வாதத்தை விடுவிப்பதைவிட பிரம்மத்திலிருந்து நிருபிப்பதே சிறந்தது என்று கொள்கிறார்.

வாதத்தை மேலிருந்து ஆரம்பிக்க ஜடத்தை விட்டு வாழ்க்கைக்குப் போக வேண்டும். வாழ்க்கை களேபரமானது. குழப்பமானது. அதனால் இதைக் கடந்து மனத்திற்குப்

போகிறார். அலைபாயும் மனம் உண்மையை வெளியிட அலை மோதும் எண்ணம் நிற்க வேண்டும். இதை மொனத்தால் அடையலாம். மனத்தில் மொனம் வந்த பிறகே அடிமனம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவி இருப்பது தெரியும். பிரபஞ்ச சக்திகள் மேலிருந்து பிரவாகமாக உள்ளே நுழைவதும் தெரியும். இதன் உண்மையை அறிய தெய்வீக மனத்தில் ஆராய்ச்சியைத் தொடர வேண்டும். தெய்வீக மனம் இதையும் இரு பகுதியாகக் காண்பிக்கிறது. அவற்றுள் முக்கியமானது நிர்குணம், சகுணம். நிர்குணத்தைப் பின்பற்றிச் சென்றால் Supreme Absolute (நிர்குண பிரம்மம்) மனத்தில் முடிகிறது. நிர்குண பிரம்மம் உலகைச் சிருஷ்டிக்க முடியாது. அடுத்தாற்போல் சகுண பிரம்மம் உள்ளது. இதைப் பின்பற்றிப் போனால் Divine Absolute-இல் முடிகிறது. இது ஈஸ்வரன். Divine Absolute சிருஷ்டியை செய்திருக்கும் என்றால் அதிலிருந்து எழும் மாயை அதற்கு எதிராக இருப்பதால் அது முடியாது. இதைக் கடந்த நிலை சத்திய ஜீவியம். அது தன்னை உணர்ந்து தானே நிர்ணயிக்கவல்லது. இது ஒரு ஜீவன், அதாவது புருஷன். இது அனந்தமான புருஷன் (Infinite Being). இதனுடைய அம்சங்கள் எட்டு. இந்த எட்டு அம்சங்களும் 24-ஆகப் பிரிகின்றன. அவை ஒன்றோடு ஒன்று சேர்வதால் சிருஷ்டி ஏற்படுகிறது. அதனுடைய ரூபத்தை, பாவத்தை, சொருபம், சுபாவம் வழி சத்திய ஜீவியம் உலகை சிருஷ்டித்தது.

மனிதனுடைய பார்வைக்கு பிரம்மம் சக்சிதானந்தமாகத் தெரிகிறது. சக்சிதானந்தத்தின் அம்சங்கள் நமக்கு positive, negative-வாகத் தெரிகின்றது. இவை தெய்வீக மனத்தில் பிரிந்துள்ளன. சத்திய ஜீவியத்தில் இணைந்துள்ளன. சத்திய ஜீவியமே முடிவா என்ற கேள்வியை எழுப்பி பகவான் இதற்கடுத்தாற்போல் சக்சிதானந்தம் உண்டு என்கிறார். சக்சிதானந்தத்திலும் சத்திய ஜீவியம் இருப்பதால் சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டித்தது என்பது சரியாகும். அதுவும் பிரம்மத்திற்கு உட்பட்டதா? பிரம்மத்தில் இல்லாதது உலகத்தில் இல்லை என்பதால் சத்திய ஜீவியம் உலகை சிருஷ்டிப்பதும் பிரம்மம் சிருஷ்டிப்பதும் ஒன்றே என முடிக்கிறார்.

உலகத்தை நாம் பார்க்கும்போது ஏராளமான விஷயங்களைப் பார்க்கிறோம். இவை எல்லாம் எப்படி வந்தன என்று ஒரு கேள்வி வருகிறது. அது கேள்வியாக இருக்கிறதே தவிர பதில் கிடைப்பதில்லை. இதை ஆழ்ந்து அறிய முற்பட்டால் மரம் எப்படி உற்பத்தியாகிறது என்று கேட்டால், விடையிலிருந்து என்று பதில் வருகிறது. ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து விடை எங்கிருந்து வருகிறது என்று கேட்கிறோம். மரத்திலிருந்து என்று தெரிகிறது. அத்தோடு அது முடிந்து விடுகிறது. அதற்குமேல் பதிலில்லை. தண்ணீர் ஏன் ஓடுகிறது என்று கேட்டால், மேட்டிலிருந்து பள்ளத்திற்கு ஓடுகிறது என்று தெரிகிறது. ஏன் என்ற கேள்விக்கு பதிலில்லை. நமக்கு பதில் கிடைக்காமலில்லை. ஏராளமான பதில்கள் கிடைக்கின்றன. அவை துண்டுத்துண்டாக, திட்டுத்திட்டாக வரும் பதில்கள். இந்த பதில்கள் எல்லாம் சேர்ந்து நமக்குள் அடிப்படையான கேள்விகளுக்கு பதில் கொடுப்பது இல்லை. எத்தனை பதில்கள் கிடைத்தாலும், எந்த அளவிற்கு விளக்கம் ஏற்பட்டாலும் அடிப்படையான கேள்விக்கு பதிலில்லாமல் இருக்கிறது. புதிர் புதிராகவே இருக்கிறது.

விஞ்ஞானம் சக்தியால் காண்கிறது. நாம் அனந்தமாகக் காண்கிறோம். ஆதியில் எப்படி உற்பத்தியாயிற்று என்றும், அடுத்தாற்போல் ஆயிரமாயிரம் பொருட்கள் எப்படி உற்பத்தியாயிற்று என்றும் சொல்ல முடியவில்லை. மின்சார அணுக்களே ஆரம்பம் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவை எப்படி வந்தன என்று தெரியவில்லை. ஆக்ஸிஜன் ஹைட்ராஜனிலிருந்து தண்ணீர் வரும் என்று தெரியும். ஆனால் ஏன் என்றுத் தெரியவில்லை. விடையிலிருந்து மரம் வந்ததை அறிவோம். எப்படி என்று தெரியும். ஏன் என்று தெரியாது. ஷேக்ஸ்பியர், பினேட்டோ அவர்களுடைய மூனையில் அணுக்கள் அசைவதால் ஹேம்லட், சிம்போசியம் எழுதப்பட்டன. எப்படி என்று புரியவில்லை. Science எப்படி என்ற கேள்விக்கு பதில் சொன்னாலும், ஏன் என்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்லவில்லை. மேலும் அதிக புதிர் உண்டு. அஸ்திவாரத்தில் சலனமற்ற ஒரே மாதிரியான நிலையுண்டு. மேலே ஏராளமான மாற்றங்கள்

உள்ளன. இந்த மாற்றங்களுக்கு காரணம் தெரியவில்லை. இந்த மாற்றங்களை நிர்ணயிப்பது யார்? தானே செயல்படும் திறமையான தீவிரமான chance என்று இதைக் கூறலாம். இயற்கையில் மாற்ற முடியாத, மயிரிழையும் அசைக்க முடியாத சட்டம் இதை ஏற்க மறுக்கிறது (Iron order). இதையும் இயல்பான அவசியம் எனக் கூறலாம் (Mechanical necessity). இதை ஏற்கவும் முடியாது. ஏனெனில் இயற்கையில் அனவுகடந்த சுதந்திரத்தைப் பார்க்கிறோம் (free play). இந்த அவசியத்திற்குப் பின்னால் ஒன்று பலவாகும் சட்டம் இருக்கலாம் (Law of multiplicity). அது உண்மையானால் பெறுவது எது? இந்த வாதம் மீண்டும் நம்மை chance-க்கு கொண்டு போகிறது. மேலும் ஒன்று உண்டு. ஐடத்திலிருந்து ஜீவியம் எப்படி வருகிறது என்று கூற வேண்டும். அத்துடன் இல்லை, மனம் என்பதை விளக்க வேண்டும்.

மனம் இவையெல்லாம் தற்செயலாக நடந்தவையாகக் கருதுகிறது. தற்செயலாக நடந்தது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்றாலும், அத்தனையும் தற்செயலாக நடந்ததாகக் கருத இடம் கொடுக்கவில்லை. ஏனெனில் அதற்கு எதிரான நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. மேட்டிலிருந்து பள்ளத்திற்குத் தண்ணீர் போகிறது. ஒரு முறைகூடப் பள்ளத்திலிருந்து மேட்டிற்குத் தண்ணீர் போவதில்லை. செடி, கொடி, புல், பூண்டு தரையில் முளைக்கின்றன. ஓர் முறைகூட இவை அந்தரத்தில் முளைப்பதில்லை. Chance (தற்செயல்) என்று சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். Chance என்றாலும் அது ஒரு சட்டத்திற்குள், ஒரு வரையறைக்குள் நடந்ததாகத் தெரிகிறது. தற்செயல் என்பதை முழுவதும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. இதற்கு எதிரான சட்டப்பிரகாரம் நடக்கிறது என்று சொன்னால் அதுவும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய கருத்து. சூரியன் தவறாது உதிக்கிறான். சந்திரன் வளர்வதும், தேய்வதும் நான் தவறாமல், மணி தவறாமல் நடக்கிறது. இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. மயிரிழைத் தவறாத சட்டமும் உண்டு. தற்செயலாக நடப்பதை போன்ற சட்டமும் உண்டு. எதை ஏற்றுக் கொள்வது என்று தெரியவில்லை. எப்படி இரண்டையும்

எற்றுக் கொள்வது என்றும் தெரியவில்லை. இது இரண்டையும் எற்றுக் கொள்ளும் தத்துவம் ஒன்று வேண்டும்.

ஆண்டவன் உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தான் என்ற கொள்கை நிலவுகிறது. அது பரவலாக உலகம் ஏற்றுக் கொண்ட கொள்கை. இது சம்பந்தப்பட்ட கேள்விகள் பல. அதில் முக்கியமானது ஆண்டவன் உலகத்தை சிருஷ்டித்தான். ஏன் அவன் பொய், நோய், துன்பம், மரணம், தீமை ஆகியவற்றைச் சிருஷ்டித்தான் என்பது கேள்வி. இந்தக் கொள்கை உடையவர்களுக்கு இந்த கேள்விக்கு பதிலில்லை. நமக்கு திருப்தியாக பதில் வரவேண்டுமானால் கீழ்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் தேவை.

1. தற்செயலாக நடக்கின்றன, சட்டத்திற்குட்பட்டவை என்ற இரண்டையும் எப்படிப் புரிந்து கொள்வது?
2. தீமை ஏன் ஏற்பட்டது? அதை எப்படி விளக்குவது?
3. சிருஷ்டியின் உற்பத்தி ஸ்தானம் எது? பிரம்மமா? மனமா? காலமா?
4. சிருஷ்டி உபயோகப்படுத்தும் முறைகள் எவை?
5. அஞ்ஞானம் என்றால் என்ன? எங்கு உற்பத்தியாகிறது?
6. ஜீவாத்மாவிற்கும், பரமாத்மாவிற்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன?

மேற்கண்ட கேள்விகளை மனதில் கொண்டு ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஒரு hypothesis கொள்கையைக் கூறுகிறார். அனந்தமான பரம்பொருள், தானே ஜூடமான உலகமாயிற்று என்று கூறுகிறார். பரம்பொருள் என்பது ஒரு ஜீவன் அல்லது புருஷன். அது அனந்தமானது. தன்னை ஜூடமாக மாற்றிக் கொள்வது. மாற்றிக் கொண்டபின் ஜூடத்திலிருந்து வெளிவருகிறது. ஜூடமாக மாறியது சிருஷ்டி எனவும், வெளிவருவது பரிணாமம் எனவும் கூறுகின்றது. ஜூடத்திலிருந்து அனந்தம் வெளிவந்தால் சிறியதிலிருந்து பெரியது வருவதாக அர்த்தம். மிகச் சிறியதி-விருந்து மிகப் பெரியது வரும்போது மாற்றம் ஏராளமாக

இருக்கும். அதனால் நாம் நிகழ்ச்சிகளை தற்செயலாக நடப்பதாகக் காண்கிறோம். ஜூடத்திலிருந்து வெளிவரும்போது எந்த இடத்திலிருந்து வந்தாலும் ஒன்றுபோல் இருக்கும். அதனால் மயிரிழைகூட மாறாத சட்டம் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. உலகம் ஒரு பொருளால் செய்யப்பட்டது. அதை நாம் ஜூடப் பொருளாகக் காண்கிறோம். இது ஆதியில் ஆண்மீகப் பொருளாக ஏற்பட்டது. மனம் ஆன்மாவை புலன்களால் பார்க்கும்பொழுது ஜூடம் உற்பத்தியாகிறது என்பது இந்த அத்தியாயத்தில் உள்ள விஷயம். பிரம்மம் ஆனந்தத்தைத் தேடி ஒளிந்து கண்டுபிடிக்க முடிவு செய்து ஜூடத்திற்குள் ஒளிந்து கொண்டது. ஜூடத்திலிருந்து வெளிவருவதில்லை. இதை பிரம்மம் தன்னிச்சையாகச் செய்கிறது. தன்னிச்சையாகச் செய்யும் பொழுது சக்தியை ரூபமாக மாற்றி ரூபத்திற்குள் சக்தியை ஒளித்து வைக்கிறது. சக்தி சத்திலிருந்து வருகிறது. ரூபம் பெறுவது சக்தி. இதை சொருபம் என்று கூறுகிறோம். இந்த சக்தியை சுபாவம் என்று கூறுகிறோம். சக்தி ரூபம் பெற்றவுடன் அழிந்து விடுவது இல்லை. சக்தி ரூபமாக மாறியதால், அத்தனை சக்தியும் ரூபத்திற்குள் ஒளிந்து இருக்கும். அதற்குரிய நேரமும், அசைவும், சந்தர்ப்பமும் ஏற்பட்டவுடன் ரூபத்தில் புதைந்துள்ள சக்தி வெளிவரும். விதை என்பது ரூபம். விதையினுடைய சுபாவம் மரமாவது. இதற்குரிய நேரம், பருவம் பூமியில் விதையை ஊன்றி எருவும், தண்ணீரும் இட்டால் காற்றாலும், ஒளியாலும் விதை முளைக்கிறது. விதை என்ற ரூபத்தில் புதைந்துள்ள மரம் என்ற சக்தி வெளிவருகிறது. நம் உடலில் ஜீன், குரோமோசோம் என்று உள்ளன. அவை விதை போன்றவை. இவை நம் குணத்தையும், உயரத்தையும், உருவத்தையும் நிர்ணயிக்கின்றன. ஜூடமான குரோமோசோம் இனிமை, கோபம் என்ற குணங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. இது வெளிப்படும் சந்தர்ப்பம் மனித வளர்ச்சி. இது நாம் ஏற்கனவே அறிந்த தத்துவத்தை விளக்கும். மனம் ஆன்மாவை புலன்களால் காணும்போது ஜூடம் உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னோம். ஜூடம் என்ற புறம் அகம் என்ற ஆண்மாவாகும்.

இதே தத்துவப்படி உடல் என்ற புறம் மனம் என்ற அகமாகும். அதனால் நாம் உடலே மனத்தை நிர்ணயிக்கிறது என்கிறோம். இது உண்மை என்றாலும் சிறிய உண்மை. தத்துவத்தைக் கருதினால் இதற்கு எதிரானது உண்மை என்று தெரியும். மனம் உடலை நிர்ணயிக்கிறது என்று பொருள். அது உண்மை. அது பெரிய உண்மை. உடலில் வியாதி ஏற்பட்டால் இந்த வியாதி குணமாக வேண்டும் என்று மனம் நினைத்தால் இந்த வியாதி குணமாகிறது. மனம் உடலை நிர்ணயிப்பது என்பது உண்மை. இது பெரிய உண்மை. இதைவிட பெரிய உண்மை ஒன்று உண்டு. அது ஆத்மா மனத்தையும், உடலையும் நிர்ணயிக்கிறது என்பது. இதன் மூலம் ஜடத்தை நிர்ணயிப்பது ஆன்மா என்று விளங்கும். இந்த விளக்கம் ஜடத்திலிருந்து வருவதால் கீழிருந்து வருவதாகும். அதனால் முழுவதும் பொருத்தமாகாது. இதே வாதத்தை மேலிருந்து சொன்னால் சரியாக இருக்கும்.

மேலிருந்து என்றால் ஜடத்திற்கு அடுத்த கட்டம் வாழ்வு. வாழ்வு என்பது ஓரே அமர்க்களமான இடம். அங்கு எதையும் காண முடியாது. அங்கு நிர்ணயிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. வாழ்வில் நிர்ணயிக்க ஒன்றுமில்லை என்றால் நாம் அடுத்த கட்டமான மனத்திற்குப் போக வேண்டும். மனம் சந்தைக் கடைபோல் இருக்கிறது. ஒடும் எண்ணங்கள் ஆயிரம். எண்ணம் ஒடும் வரைக்கும் நாம் எதையும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. ஒடும் எண்ணங்களை நிறுத்த உலகில் ஒரு சக்தியில்லை. எண்ணங்கள் நின்றால்தான் சிந்திக்க முடியும். எண்ணங்கள் நிற்க மௌனம் தேவை. மௌனம் என்பது யோகப் பயிற்சி. யோகப் பயிற்சியால் மௌனம் ஏற்பட்டபோது, மனம் தெளிவுபடுகிறது. இது தனிமனிதனுடைய மனம். தனி மனிதனுடைய மனம் உலகத்தை உற்பத்தி செய்து இருக்க முடியாது. மனம் உலகத்தை நிர்ணயித்து உற்பத்தி செய்தது உண்மையானால் அது ஒருவருடைய மனமாக இருக்காது. பிரபஞ்சத்தினுடைய மனமாக இருக்கும். இந்த இரகஸ்யத்தை காண நாம் பிரபஞ்சத்தினுடைய மனத்தை எட்ட வேண்டும். இது அறியாமை நிறைந்தது. அறியாமை நிறைந்த பிரபஞ்சத்-

தின் மனத்தின் தன்மையை அறிய அதற்குமேல் உள்ள தெய்வீக மனத்தை நாட வேண்டும்.

தெய்வீக மனம் என்பது தெய்வங்கள் வாழும் இடம். இது பொன்மூடிக்குக் கீழுள்ளது. சத்திய ஜீவியத்தையும், தெய்வீக மனத்தையும் பொன்மூடி பிரிக்கிறது. மனிதனுக்கும், தெய்வீக மனத்திற்குமிடையே மூன்று நிலைகள் உள்ளன. தெய்வீக மனம், இந்த மூன்று நிலைகளும் சேர்ந்து ஆன்மீக மனம் எனப்படும். தெய்வீக மனத்தில் அறியாமை உண்டு. ஆனால் ஞானமும் உண்டு. அறியாமை ஞானத்தை பாதிப்பது இல்லை. அகந்தையும் உண்டு. தெய்வங்களின் அளவு பூமியினுடைய அளவு. அவர்களுடைய சக்தி பெரியது. பிரபஞ்சமே இதற்கு கீழேயுள்ளது. சொர்க்கம் இதற்கு மேலேயுள்ளது. இந்த லோகத்திலுள்ள கடவுள்களுக்குப் பரிணாமம் இல்லை. பூமியைத் தவிர பரிணாமம் எதற்கும் கிடையாது. தெய்வங்களுக்கு ஸ்தூல உடல் கிடையாது. சூட்சம் உடலுண்டு. சத்திய ஜீவியம் தன்னிடமுள்ள சக்தியை ஓராவு தெய்வீக மனத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த மனத்திற்கும், சத்திய ஜீவியத்திற்கும் மூள்ள வேறுபாடுகள் முக்கியமானவை. சத்திய ஜீவியத்திற்கு முக்கியமான இடம் ஜக்கியம். மனத்தின் பிரிவினை ஆரம்பிக்கும் இடமே தெய்வீக மனம்தான். பிரிவினை என்று ஆரம்பித்து-விட்டால் முடிவுவரை நிற்காது. மனோமயப் புருஷனுக்கு உள்ள லோகம் இது. இந்த லோகத்தின் கடவுள்கள் சத்திய ஜீவியத்தில் பிறந்தவர்கள். இந்த லோகத்தை கடந்தவுடன் நிர்வாணத்திற்கு வழியுண்டு. இதுவே மனத்தின் உச்சகட்டம். இந்த லோகத்திலும் சத்திய ஜீவியத் தத்துவம் வெளிப்படும். இந்த லோகத்தின் கடவுள்களில் அக்னி ஒன்று. அது எல்லா கடவுள்களுக்கும் மூலமாக வேதம் கூறுகிறது. அதேசமயத்தில் மற்ற கடவுள்களுக்கு அக்னியை சமமாகவும் வைத்துப் பேசுகிறது. வேறு சில சமயங்களில் அக்னி பகவான் மற்ற கடவுள்களுக்கு வேலைச் செய்கிறார். இந்த மூன்று நிலைகள் சத்திய ஜீவியத்திற்குரியவை. அவை இந்த லோகத்திற்குமுன்டு. இந்த லோகத்தில் உள்ளவர்கள் இறைவனை நேரடியாக அடைய முடியாது. அவர்களுக்கு சைத்தியப் புருஷன்

கிடையாது. இறைவனை அடைய அவர்கள் பூமியில் மனிதனாகப் பிறக்க வேண்டும். தெய்வங்களானாலும் பூமியில் பிறந்தால் தெய்வத்தின் சக்தி பூமியின் சட்டத்திற்கு உட்படும். கிருஷ்ணாவதாரம் இந்த லோகத்தைச் சேர்ந்தது. இந்த லோகத்திற்குரிய புருஷன் மனோமயப் புருஷன். இதுவும் மேல் மனத்தைச் சேர்ந்தது. இதைத் தாண்டி சுத்திய ஜீவியத்திற்குப் போகும்போது எதிர்திசையில் மேல்மனத்திலிருந்து அடிமனத்திற்குப் போகிறோம். அடிமனத்திற்கும் சுத்திய ஜீவியத்திற்கும் தொடர்புண்டு. அஞ்ஞானம் இந்த லோகத்துடன் முடிகிறது. இதைக் கடந்தால் அஞ்ஞானம் இல்லை. ஞானம் மட்டுமுண்டு. தெய்வங்கள் வாழும் பெரிய லோகமாக இருந்தாலும் இதற்கு முழுமையில்லை. பகுதியே அதன் உரிமை. புருஷனும், பிரகிருதியும் பிரிந்தே தெரியும். இந்த மனத்திலிருந்து பிரம்மத்தைப் பார்த்தால், பிரம்மம் சக்சிதானந்தமாகத் தெரியும். அதுவும் மூன்றில் ஒன்றே தெரியும். சத்து மட்டும் தெரிந்தால் அதையே சக்சிதானந்தம் என்று எடுத்துக் கொள்கிறோம். இந்த லோகத்திலிருந்து ஈஸ்வரனைப் பார்த்தால் அது ஒரு புறம்தான் ஈஸ்வரன் தெரியும். ஒரு பக்கத்தில் சகுணமாகத் தெரியும். மறு பக்கத்தில் நிர்குணமாகத் தெரியும். இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்க்கும் திறன் தெய்வீக மனத்திற்கில்லை. பிரம்மம் அச்சர பிரம்மமாகவோ அல்லது சூர பிரம்மமாகவோத் தெரியும். முழுமையாகத் தெரியாது. சத் அல்லது அச்தாகத்தான் தெரியும். இரண்டும் சேர்ந்து எங்கும் நிறை பரம்பொருளாகத் தெரியாது. நிர்குண பிரம்மத்தில் இருந்து அதன் அடியை ஓட்டி முடிவுவரை சென்றால் சுப்ரீம் Absolute-இல் முடியும். பிரம்மத்தின் உச்சியில் முடியும் பிரம்மத்திற்கு சிருஷ்டிக்கும் திறனில்லை. இதனால் நிரணயிக்க முடியாது என்பதால் நம்முடைய கேள்விக்கு இங்கே பதிலில்லை. பிரம்மம் இரண்டாகப் பிரிந்து விட்டதால் முழுமையான பிரம்மத்திற்கு வழியில்லை என்பதால் நம் கேள்விக்கு இங்கே விடையில்லை. அதேபோல் சகுண பிரம்மத்தில் இருந்து முடிவுவரை சென்றால் Divine Absolute-இல் முடியும். இது ஈஸ்வரன். ஈஸ்வரன் உலகத்தை சிருஷ்டித்தவன்.

இதற்கு பிரபஞ்சத்தின் அம்சமும், ஜீவாத்மாவின் அம்சமும், பரமாத்மாவின் அம்சமும் உண்டு. ஆனால் இது முழு பிரம்மமில்லை. Supreme Absolute, Divine Absolute என்ற இரு பெரும் நிலைகளை அறிவோம். இவை இரண்டும் சேர்ந்த ஒன்றிருக்க வேண்டும். அதுவே முழுமையான பிரம்மம். அதை அறிய சுத்திய ஜீவியத்திற்குப் போக வேண்டும்.

சுத்திய ஜீவியம் என்பது தன்னை அறிந்தது. தன்னை நிரணயிக்கவல்லது. நமது முன்னோர்கள் தன்னை அறிந்த பிரம்மத்தைத் தன்னை மட்டும் அறியும் பிரம்மம் என்று நினைத்தனர். அதனால் அதை சிருஷ்டியிலிருந்து விலக்கினர். சிருஷ்டியிலிருந்து விலகியதாக நினைத்தனர். தன்னை அறியும் பிரம்மமாக இருந்தாலும் அதற்கு தன்னை வெளிப்படுத்தும் திறன் உண்டு என்று பகவான் கூறுகிறார். வெளிப்படுத்தும் திறன் இல்லாமல் ஒரு புருஷன் இருக்க முடியாது என்று கூறுகிறார். அப்படி அது வெளிப்படுத்தும் திறமைகள் நமக்கு பிரம்மமாகத் தெரிவது இல்லை. பிரம்மத்தின் செயலாகத் தெரிகின்றன. பிரம்மம் தன்னை வெளிப்படுத்தும் பொழுது இதற்கு ரூபமும், சக்தியும் வெளிப்படுகிறது. அந்த ரூபம் பிரம்மம் கொடுத்தது. அது சுயரூபம், சொரூபம் என்று நாம் கொச்சையாகப் பேசுகிறோம். இந்த அடிப்படையான ஆன்மீக கருத்து நமக்கு வழக்கில் வந்துவிட்டது. என் சொரூபத்தைக் காட்டுவேன் என்று நாம் பேசுகிறோம். அப்படி சொல்லும்போது நம் கோபத்தையும், வேகத்தையும் காட்டுவதாகச் சொல்கிறோம். அவையே சொரூபம் இல்லை. அவை சொரூபத்தின் மறுபுறம். அதன் உயர்ந்த பக்கம் ஆண்டவன் ஜீவாத்மாவிற்குக் கொடுத்த ரூபம். இந்த சொரூபத்தின் சக்தி சுபாவம். இறைவன் சொரூபத்தாலும், சுபாவத்தாலும் சிருஷ்டிக்கிறான் என்பதே இரகசியம். மனம் இந்த சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தைச் சிந்தித்து அறிய முடியும். முடிவான பலனைப் பார்க்க முடியும். இடையே நடப்பது கண்ணுக்குத் தெரியாது. உண்மையில் ஆரம்பம், முடிவு, இடையே நடப்பது ஆகிய மூன்றும் ஒன்றே. ஒன்றாக இருப்பதால் அது சுத்திய ஜீவியத்திற்குத் தெரியும். வானத்தில் சந்திர, சூரியனைப் பார்க்கிறோம். அவை நமக்கு சிறியதாகத்

தெரிகின்றன. அவை வானத்தில் ஊர்ந்து போவதுபோல் தெரிகின்றன. ஊர்ந்துப் போவது சந்திரனும், சூரியனுமல்ல. ஊர்ந்துப் போவது பூமியும், பூமியிலுள்ள நாமும், பிரம்மாண்டமான சூரியன் சிறியதாகத் தெரிகிறது. இது தோற்றம். அதுபோல் மனிதன் பிரம்மத்தைக் காண முயல்கிறான். அவனுக்குத் தெரிவது சக்சிதானந்தம். பிரம்மம் மனிதனுக்கு சக்சிதானந்தமாகத் தெரிகிறது. அமைதியை நிலைநாட்ட ஏற்பட்ட போலீஸ் குற்றவாளிக்கு பயங்கரமாகத் தெரிகிறது. நாம் ஒன்றை அறியும்போது எதை அறிய முயல்கிறோம் என்பது, நாம் எங்கிருந்துப் பார்க்கிறோம், எதன் மூலமாகப் பார்க்கிறோம் என்பதைப் பொருத்தது. ஆன்மாவை மனம் புலன் வழியாகப் பார்க்கும்போது ஜடமாகத் தெரிகிறது என்று அறிவோம்.

மனத்திற்கு பிரம்மம் சக்சிதானந்தமாகத் தெரிந்தாலும், பார்ப்பவரின் நிலையை ஓட்டி அது சுத்தாகவோ, சித்தாகவோ, ஆனந்தமாகவோ, புருஷனாகவோ, ஈஸ்வரனாகவோ, அட்சர பிரம்மாகவோ, மெளனமாகவோ, சப்த பிரம்மம் என்ற ஒம் ஆகவோ, சகுண பிரம்மாகவோ, நிர்குண பிரம்மாகவோ, அழகாகவோ, அறிவாகவோ, இருளாகவோத் தெரியும். சக்சிதானந்தம் 8 அம்சமாகப் பிரிகிறது என்று சொன்னோம். அதுவும் 24-ஆகப் பிரிகிறது என்று சொன்னோம். இந்தப் பிரிவினை எல்லாம் மனத்தின் பார்வைக்குத் தெரிவவை. உலகில் இருள படைக்கப்படவில்லை என்று தத்துவம் கூறுகிறது. நம் புலன்களுக்கு ஒளியைப் பார்க்க முடியாதபோது இருளாகத் தெரிகிறது. சிருஷ்டியில் இருளில்லை என்பது தத்துவம். நாம் பச்சைக் கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டு பார்த்தால் மனிதர்களும், பொருட்களும் பச்சையாகத் தெரிகின்றன. அவை பச்சையாக இல்லை. கண்ணாடியை எடுத்துவிட்டு நேரடியாகப் பார்த்தாலும் பச்சையாக இல்லை. பச்சை என்பது கண்ணாடி உற்பத்தி செய்தது. பொருட்களிலோ நம் பார்வையிலோ இல்லாதது. பிரம்மத்தை அறிய முயலும் மனிதனுக்கு இது முக்கியமானக் கருத்து. பிரம்மம் எப்படித் தெரிகிறது என்பது பார்ப்பவரையும், அவனுடையப் பார்வையையும் பொருத்தது.

திரிந்து தெரிவவை அனைத்தும் மனத்தின் பார்வைக்கே திரிந்துத் தெரிகின்றன. சத்திய ஜீவியத்தின் பார்வைக்கே அவை இணைந்துத் தெரிகின்றன. சக்சிதானந்தத்தின் பார்வைக்கு அவை ஜக்கியமாகத் தெரிகின்றன. பிரம்மத்திற்குப் பார்வையில்லை. பிரம்மத்திற்கு பார்வை இருந்தால் அவை அனந்தமாக, காலத்தைக் கடந்த அனந்தமாகத் தெரியும்.

நாம் positive, negative என்று சொல்கிறோம். தமிழில் இவற்றிற்குரிய சொல் தெரியவில்லை. வேண்டியவை, வேண்டாதவை என்று சொல்லலாமா? வேண்டியவை, வேண்டாதவை இரண்டும் சேர்ந்ததே முழுமை. வேண்டியது, வேண்டாதது என்று பிரித்து வேண்டாததை விலக்குவதற்கு பதிலாக இரண்டையும் சேர்த்து முழுமையாக்க வேண்டும். சத்துருஷனை அடைந்தவர்கள் அதைக் கடந்து அசத்தின் அனுபவத்தைத் தேடுகிறார்கள். அவர்கள் சத்திலிருந்து அசத்திற்குப் போகிறார்கள். ஒருவர் சத் அல்லது அசத் ஆகிய இரண்டில் ஒன்றைத்தான் பெற முடியும் என்பது இன்றுவரை உள்ள அனுபவம். இது பகுதியான அனுபவம். ஸ்ரீ அரவிந்தம் கூறுவது முழுமையான அனுபவம். சத், அசத் இரண்டும் சேர்ந்தது பிரம்மம். சத்தை அடைந்த பிறகு சத்தை விட்டு அசத்திற்குப் போவதற்கு பதிலாக சத்தில் ஊன்றியக் காலை எடுக்காமல் அசத்திற்குப் போக முயன்றால் நிலை உயர்ந்து சத், அசத் இரண்டையும் உட்கொண்ட பிரம்மத்திற்குப் போய்க் கேருவோம். ஸ்ரீ அரவிந்தர் மரபில் இல்லாததைக் கூறும் பல விஷயங்களில் இதுவும் ஒன்று.

வாழ்வு என்பது சமூகத்தினுடைய வாழ்வு. சமூகம் அவனுக்கு வேண்டியது. சமூகத்திற்குப் புறம்பானது அவனுக்கு வேண்டாதது. சமூகம் அதற்குப் புறம்பானதை மனிதர்களைச் செய்ய அனுமதிக்காது. குடும்பம் அதுபோலவே. குடும்பத்திற்குப் புறம்பானவற்றைச் செய்யக் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். படிப்பும் அது போன்றது. பாடப் புத்தகங்களைத் தவிர மற்ற புத்தகங்களைப் படிக்க அனுமதியில்லை. ஆனால் நாம் நடைமுறையில் காண்பது என்ன?

பாடப் புத்தகங்களை மட்டும் படித்தவன் பாஸ் செய்கிறான். நல்ல வேலைக்குப் போகிறான். பாட புத்தகங்களைத் தவிர ஏராளமான புத்தகங்கள் படிப்பவன் I.A.S. பாஸ் செய்கிறான். பாடம் தவிர வினையாட்டில் ஏராளமாகப் பங்கு கொண்டவன் நாட்டில் பிரபலமாக வருகிறான். குடும்பத்தோடு அளவோடு வாழ்பவர்கள் முறையாக குடும்பம் நடத்துகிறார்கள். அதைக் கடந்து வெளி வேலை செய்பவர்கள், பொது வாழ்வில் இருப்பவர்கள். அரசியலில் கலந்து கொள்பவர்களின் வாழ்க்கை பெரும் அளவில் நிறைவு பெறுகிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். இவர்கள் வேண்டாதது என்பதை விலக்காமல் சேர்த்துக் கொண்டதால் வாழ்வு அளவு கடந்து பெருகுகிறது. அதாவது முழுமை அடைகிறது. ஸ்ரீ அரவிந்தம் கூறும் தத்துவத்தின் அடிப்படை இது.

சிருஷ்டிப்பது என்றால் இந்தப் பொருள் இதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிப்பது என்று அர்த்தம். மரத்தை மேஜையாக்கினால், மேஜை தச்சனுடைய சிருஷ்டி, வெறும் மரமாக இருப்பதை மேஜையாகச் செய்கிறான். நாம் நம்மைச் சுற்றிக் காணும் பொருட்கள் எல்லாம் அப்படி சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை. மரம், செடி, கொடி, விலங்கு, மலை மனிதன் இவர்களைச் சிருஷ்டிப்பது யார் என்ற கேள்வியுடன் கட்டுரையை ஆரம்பித்தோம். நீண்ட விளக்கத்திற்குப் பிறகு சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டித்தது என்று முடிவு செய்தோம். மனத்திற்கு முடிவு தெரியும். ஆரம்பத்தை யூகிக்கலாம். இடையில் என்ன நடந்தது என்று தெரியாது என்கிறார். காலேஜில் பையனை சேர்த்ததைத் தகப்பனார் அறிவார். பட்டத்துடன் அவன் வீட்டிற்கு வந்தது தெரியும். அவன் என்ன படித்தான் என்பதை அவர் அறியமாட்டார். ஆனால் சத்திய ஜீவியத்திற்கு ஆரம்பம், முடிவு, இடையில் நடப்பது மூன்றும் ஒன்று என்பதால் தெரியும். சத்திய ஜீவியம் எதையும் விலக்குவதில்லை. அதே போல் வேண்டாதது (negative) என எதையும் விலக்கக் கூடாது என்பதால் சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டிக்கிறது என்று முடித்தார். இதன் உட்கருத்தை அறிய வேண்டுமானால்

அஞ்ஞானத்தின் இரகசியத்தை அறிய வேண்டும் என்கிறார். வேதம் கூறியதுபோல் கடவுளை அறியாதது அசித்து என்றாலும், உபநிஷதம் கூறியதுபோல் பிரகிருதியை அறிவது அவித்யா என்றாலும் இதுவரை கூறிய தத்துவம் விளங்காது. அவை ஞானத்தையும், அஞ்ஞானமும் சேர்ந்த முழுமையே சிருஷ்டி என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் மேற்சொன்ன விளக்கத்தைப் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் புரிந்து கொள்ளும்போது சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டித்தது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்.

இதற்கு மேலும் இரண்டு கேள்விகளை எழுப்புகிறார். சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டிக்கிறது என்றால் அதுவே முடிவா என்பது கேள்வி. அதற்குமேல் சக்சிதானந்தம் இருக்கிறது அல்லவா? சக்சிதானந்தத்திற்குள் சத்திய ஜீவியம் இருப்பதால் சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டித்தது என்பதும், சக்சிதானந்தம் சிருஷ்டித்தது என்பதும் ஒன்றே. அடுத்த கேள்வியும் இதைப் போன்றது. இதற்கு மேலுள்ள பிரம்மத்திற்கு இங்கு இடம் இல்லையா என்பது கேள்வி. உலகிலுள்ள எல்லா விஷயமும் பிரம்மத்தில் உள்ளது என்பது அடிப்படையான கொள்கை. அதனால் சக்சிதானந்தம் சிருஷ்டிப்பதும் பிரம்மத்தில் இருக்க வேண்டும் என்றாகிறது. பிரம்மத்தில் உள்ள சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டிப்பதும் பிரம்மம் சிருஷ்டிப்பதாகவே ஆகும். எனவே பிரபஞ்ச சிருஷ்டி பிரம்ம சிருஷ்டி என்று கூறுகிறோம்.

° ८० ८० °

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனிதனுக்கு நம்பிக்கை உள்பட எதையும் கொடுப்பது தெய்வமே: மனித நம்பிக்கையை நாடும் மனிதன் மனிதனை நம்புகிறான். நம்பிக்கையைக் கொடுப்பது தெய்வம் என அறியும்பொழுது மனிதன் தெய்வத்தை நம்புகிறான்.

சாவித்ரி

Page 206: Approached him armed with beauty like a snare

அழகெனும் பாசவலையாக ஆயுதமேந்திய
வருகை

- ❖ அகவணர்வின் திருஷ்டிமீது விழுந்த திரை
- ❖ சத்தியத்தின் பாதையை மறைக்கும் சக்தி
- ❖ அனைத்தும் பொய், இருந்தாலும் எண்ணமே சத்தியம்
- ❖ அனைவரும் பாதிக்கப்பட்டவரே, ஆனால் எவரும் முற்றுகையை அறியவில்லை.
- ❖ எவரும் செய்வது யார் என அறியவில்லை
- ❖ ஏதோ கரிய ஞானம் மறைந்துள்ளது என்று கண்டு
- ❖ அதுவே இதன் முத்திரை, இச்செயலுக்குரிய வாரண்ட்
- ❖ மங்கிய பயங்கரச் சுவட்டை அவன் பின்பற்றினான்
- ❖ எந்த இரவில் அவை பிறந்தனவோ, அங்கே திரும்பிப் போய்
- ❖ கட்டி முடிக்காத பாதையையடைந்தான், எவருக்கும் சொந்தமில்லாதது அது
- ❖ எவரும் வரும் இடம் அது, ஆனால் எவரும் அதிகம் தங்க முடியாது
- ❖ எவருக்கும் உரிமையற்ற தீமையின் இராஜ்யம்
- ❖ நெருக்கமான வீடுகள் நிறைந்த இடம், எவருக்கும் வீடில்லை
- ❖ உலகமும் நரகமும் சந்திக்கும் சலிப்பற்ற எல்லை

- ❖ நிலையற்ற சத்தியம் அங்கு இயற்கையின் தலைவன்
- ❖ எதுவும் உண்மையில்லை என்ற இடமிது
- ❖ தானென்ன என்று விவரித்தபடி அங்கு எதுவுமில்லை
- ❖ பெருந்தோற்றம், பொய்யான சூன்யத்தின் போர்வை
- ❖ எதுவும் தன் நடிப்பை விண்டுரைக்காது
- ❖ தனக்கே, விளங்காத தன் இதயத்திற்கே அது கூறாது
- ❖ பெரும் ஏமாற்றம் வாழ்வின் சட்டம்
- ❖ அந்த ஏமாற்றம் அதன் வாழ்வுக்கு அவசியம்
- ❖ உருவமற்ற சூன்யம் உத்தரவாதமளித்தது
- ❖ இவ்விஷயத்தை அதன் தோற்றம் பொய்யை ஏற்றது
- ❖ கொஞ்சநேரம் அவற்றிற்கு உயிரும், தோற்றமும் அளித்தது
- ❖ இரவல் வாங்கிய மந்திரம் அவற்றை சூன்யத்தினின்று இழுத்தது
- ❖ உருவம் பெற்று, தனக்கில்லாத பொருளைப் பெற்றது
- ❖ நிலைக்காக கலரை நிலையாகக் காட்டியது
- ❖ சத்தியத்தின் பொய் தோற்றத்திற்கு அவை கண்ணாடி
- ❖ வானவில்லாக மிளிரும் அனைத்தும் அற்புதமானப் பொய்.
- ❖ எதுவும் நிலைக்கும் என நிர்ணயமாகக் கூற முடியாது.

ஐசீஐசீஐ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அந்தந்த லோகத்திற்குரிய மௌனம் பூரணமாகாமல் அந்த லோகத்தைக் கடக்க முடியாது. பேசாத மௌனம், சீந்திக்காத மௌனம், புரிந்து கொள்ள விரும்பாத மௌனம், ஜோதியை நாடாத மௌனம், பிரிவை நாடாத மௌனம் அடுத்துத்த கட்டத்திற்குரிய நிபந்தனைகள்.

யോക വാദ്ധക്കൈ വിളക്കമ്

22/54. പയമ് ഉംഗവരൈ പക്തിയില്ലാണ്.

- മനം, ഇതയമ, ഉടല് നമ കരുവികൾ. ആത്മാ പെരുന്കരുവി.
- മനമുമ്, ഇതയമുമ്, ഉടലുമ് ആത്മാവിൻ അമ്ചങ്കൾ.
- മേലമനത്തില് പിരമ്മമ് (self) ആത്മാവാകിരുതു.
- അകന്തെ self പിരമ്മത്തെ ആക്രമിക്കിരുതു.
- Self, Purusha, Ishwara -ആത്മാ, പുരുഷാ, സംഖ്യാ എന്പവൈ Spirit ആത്മാവിൻ പകുതികൾ.
- നാമ ആത്മാ എൻ അറിവതു Self മനിതനിൽ മേലമനത്തില് self ആവതു.
- Spirit എന്പതു പിരപന്ത്രത്തെക്ക് കടന്ത പിരമ്മത്തിൻ ആത്മാ.
- മരപു Spirit ആത്മാവൈ ആളിയും, അന്തമുമ്, അശൈവമർഹതാക അറിയും.
- ആളിയും, അന്തമുമില്ലെല്ലായെന്ന ഏർകലാമ്, അശൈവില്ലെല്ലാ എൻ പ്രീ അരവിന്തമും ഏർകാതു.
- അശൈവൻ്തു, അതെപ് പരിഞ്ഞാമമും എൻ അറിവോമ്. Self ആത്മാ തന്നെന്നയരിന്തു പുരുഷനാകി, പരിഞ്ഞാമ വണ്ണാർക്കിയാല് സംഖ്യാകിരുതു.
- ഇപ്പരിഞ്ഞാമ വണ്ണാർക്കിയാല് Bliss ആണന്തമും Delight വണ്ണരുമ് ആണന്തമാകിരുതു.
- Bliss മട്ടുമും വാദ്ധവിലുണ്ടാക അറിയും മരപു വാദ്ധവൈ കക്തിക്കുട്ടപ്പട്ടത്തി fate, destiny, കർമ്മ, വിതിയൈക കண്ടതു.
- Bliss ആണന്തമും Delight പേരാൺന്തമാകപ പരിഞ്ഞാമ വണ്ണാർക്കി പെരു വാദ്ധവു കക്തിയിനിൻ്റു ഉയർന്തു ജീവനുക്കുപ പോക വേൺ്തുമും, അതു തിരുവുരുമാർഹമും.

- വാദ്ധവു പയമ നിറ്റെന്തതു. ഊരെ മീറ പയമ. ഉലകൈ മീറ പെരുമ പയമ. ഓട്ടൈ മീറ എവരുമും തുണ്ണിയമാട്ടാർ. ഓട്ടുമും, ഊരുമും, ഉലകമുമും, സതന്തിരമ കൊടുത്താലും പെരുമ പയമ പീഡിക്കുമും. തനിയാക മനിതനിരുക്ക മുടിയാതു. അതു പയമ തരുമും. ഇന്റെവനോടു ഇരുന്താലും പയമ തെരിയമാകുമും. പയമ ഉംഗ ഇടത്തില് പക്തിയിരുക്കാതു. നാമ കൊണ്ട പക്തി പയ-പക്തി. പയമ പോണ പിന്ഩരോ പക്തി ഉരുവാകുമും. ‘കൊന്തുസമാവതു പയമിരുക്കിരുതാ’ എന്പതു വழക്കു. പയത്തെ മരിയാതെയെന്ന നാമരിവോമും. പയമർഹവരൈ കർവി എൻരു ക്ഷൗഖ്യിരോമും. പയമ പോണ പിന്നരോ മനിതനാക മുടിയുമും എൻരു അഞ്ഞെന്ന ക്ഷൗഖ്യിരാമും. • തെയ്വത്തിന്റുകു പയന്തു വാഴ വേൺ്തുമും എന്പതു കൊണ്കൈ. • ആചിരിയരുക്കു മാണവൻ പയപ്പെട വേൺ്തുമും. ചാർക്കാരുക്കു മക്കൾ പയപ്പെട വേൺ്തുമും. പെരിയവരുക്കുച സിരിയവർ പയപ്പെട വേൺ്തുമും. പുരുഷനുക്കു മനൈവി പയപ്പെട വേൺ്തുമും. ഇവൈ മനിതനൈപ് പാഘാക്കുമും പയങ്കൾ. • മഞ്ചശാട്ടശിക്കു പയപ്പെട വേൺ്തുമും. തവരു ചെയ്യ പയപ്പെട വേൺ്തുമും. പിരർ മനം പുണ്പെടപ് പേശ പയപ്പെട വേൺ്തുമും. ലന്തുസമ വാംക പയപ്പെട വേൺ്തുമും. തകുതിയർഹവരൈ പതവിയില് നിയമിക്ക പയപ്പെട വേൺ്തുമും. പിരർ മനൈ നാട പയപ്പെട വേൺ്തുമും. ‘ചെയ്യാതണ്ട ചെയ്യ’ പയപ്പെട വേൺ്തുമും. ‘തീക്കുരുണ്ണ ചെന്നരോത’ പയപ്പെട വേൺ്തുമും.

குழந்தையை அடிக்கப் பயப்பட வேண்டும்.
அநீதிக்கு அடங்க பயப்பட வேண்டும்.
தலைவர் சொன்ன பொய்யை ஏற்கப் பயப்பட வேண்டும்.

- பயம் போனால் போதாது.
தெரியம் தேவை.
மனித பயம் தெய்வ தெரியமாகத் திருவருமாறு வேண்டும்.
தெரியம் வீரம்.
மனிதன் பெற்ற வீரம் தீரம்.
வீரம் தீர்மாவது வீர தீரம் adventure.
வீரம் வந்தால் மனிதன் சூரணாவான்.
உதவியற்ற வீரன், சகாயம் தேவையற்றவன் அசகாய சூரன்.
அசகாய சூரன் என்ற சொல் தவறு செய்து தப்பிப்பவனை வழக்குக் குறிப்பது.
- பயமற்ற மனத்தில் அன்பு உதயமாகும்.
உதயமான அன்பு தூக்கமாக மாறுவது அன்பர் மனநிலை.
பிரியம் அன்பர் மடியில் தூக்கமாவது காதல் இலக்கியத்தின் கரு.
அன்னை எழுதிய கதையொன்றில் இது நிகழ்ச்சியாக வருகிறது.
தூக்கம் அன்பின் மயக்கமாவது தூய அன்பு.

(தொடரும்)

ஜெடைஜெடை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சொல்லி சாதிப்பது சொல்பம். சொல்லாமல் சாதிப்பது அபரிமிதம். பெரும் சாதனைகள் சொல்லலை எழுப்புவதில்லை. சாதனையை நாடாத ஒத்தமா சாதனையின் மூலம். சாதனையை நாடாத ஒத்தமா சாதிப்பது பிரம்ம சாதனை. சாதனை மனிதனுக்கு. சாதனை தேவையற்ற ஒத்தமா சாதனையை ஏற்று சாதிப்பது சீருஷ்டி. மனித சாதனை வேதனை-யிலிருந்து மீள்வது. மனிதனில் தெய்வம் சாதிப்பது உடலின் சாதனை.

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

கர்மயோகி

146. ஆழ் மனச் செயல் சமர்ப்பணமாவது.

- யோகம் பலித்தால் subconscious ஆழ்மனச் செயல் சமர்ப்பணமாகும்.
- ஒருவருக்கு ஆழ்மனச் செயல் ஒருமுறை சமர்ப்பணமானால், அவருக்கு யோகம் பலிக்கும்.
- ஆழ்மனச் செயல் என்பது நம்மையறியாமல் நாம் செய்வது.
- அவை இருவகைப்படும். 1) சிறு வயதில் பயின்ற பழக்கங்கள், 2) முற்பிறவியில் கற்று உடலில் புதைந்துள்ளவை.
- தலை சீவுவது போன்றவை சிறுவயது பழக்கம்.
- நடை உடலோடு வந்தது, சுபாவத்தை வெளிப்படுத்துவது ஆழ்மனச் செயல்.
- சமர்ப்பணம் பொதுவாகப் பலிப்பவருக்கும் ஆழ்மனச் செயல் கட்டுப்படாது.
- நடை, குரல், கைகால் அசைவு, தும்மல், விக்கல், புரையேறுவது போன்றவை சமர்ப்பணத்திற்கு எனிதில் பிடிப்பாது.
- பேச்சை சமர்ப்பணம் செய்ய முயன்றால் அது பேசியபின் நினைவுக்கு வரும்.
- பேசும்முன் சமர்ப்பணம் நினைவு வராது, வந்தால் பெரிய காரியம்.
- “நான் என் பேச்சை சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்” என நினைப்பது பெரிது என்றாலும் அந்த நினைவு சமர்ப்பணமாகாது. சமர்ப்பணம் சொல்லால் வெளிப்படுவதில்லை.
- இடைவிடாத தும்மல் உள்ளவர் உண்டு.

- அவர் சமர்ப்பணத்திற்கு அது கட்டுப்பட்டால் தொந்தரவு மறையும்.
- அவருக்கு யோகம் பலிக்கும்.
- யோசனை புரியாத நேரம் தலையை சொறிவதுண்டு.
- அது ஆழ்மனச் செயல்.
- மேடைப் பேச்சாளருக்குக் கை அசைத்துப் பேசும் பழக்கம் அது போன்றது.
- சங்கீதக் கச்சேரியில் அதை சேஷ்டை என்பார்கள்.
- அத்துடன் ஒருவரால் சேஷ்டை செய்யாமல் பாட முடியும் எனில் அவருக்கு தெய்வாமசம் உண்டு என வழங்குகிறது.
- Speech Mannerisms ‘வந்து, வந்து’, “நான் சொல்லறேன் கேளு” என்பவை ஆழ்மனச் செயல்கள்.
- சமர்ப்பணத்தால் இவை விலகினால் அவருக்கு யோக அம்சமுண்டு.
- ஒருவருக்கு விக்கல் எழுந்து கட்டுப்படாத நேரம், அடுத்தவர் சமர்ப்பணம் அதைக் கட்டுப்படுத்தினால் அவருக்கு யோகமுண்டு.
- கண் இமைப்பது ஆழ்மனச் செயல். யோகம் பலித்த பின்னும் அது சமர்ப்பணத்திற்கு கட்டுப்படாது.
- Impulse உந்துதல், பேச நினைக்கும் பொழுது எழும் முதல் சொல் அப்படிப்பட்டது.
- இயல்பான செயல்கள் அனைத்தும் ஆழ்மனச் செயல்களாகும்.
- பேச நினைக்கும் முன் எழும் புன்னகை நம் கட்டுப்பாட்டிலிருக்காது.
- கோபம் எழுவதை அப்படிக் காணலாம்.

ஒழிஞ்செலை

அஜென்டா

1946-இல் அன்னை French Governor-ஜப் பார்க்கச் சென்றிருந்தார். வெளியில் வந்தபொழுது இன்று நாம் சத் பிரேம் என்று அறிபவரைக் கண்டார். அடுத்தபடியாக Governor-ஜப் பார்க்க அவர் காத்திருந்தார். அன்னை அவரைக் கண்ட பொழுது இவர் யோகத்திற்குரியவர் என்று அறிந்தார். அவருக்கும் ஆசிரமத்திற்கும் எந்தத் தொடர்பும் அப்பொழுது இல்லை. அந்த ஆண்டில் சத் பிரேம் தரிசனத்தில் பகவானையும் அன்னையையும் கண்டார். அது அன்னைக்குத் தெரியாது. அவர் ஒரு தந்திர குருவிடம் தந்திர யோகம் பயின்று கொண்டிருந்தார். 1950-இல் அன்னைக்கு அறிமுகமானார். தொடர்பு வளர்ந்தது. அன்னை செய்து கொண்டிருந்த யோகம் பல கட்டங்களில் முன்னேறிய காலம் அது. பூரண யோகம் ஆசனம், பிராணாயாமம், தியானம் ஆகியவற்றை விலக்கி மனத்தின் ஆத்மாவின் செயலால் செய்யப்படுவது. சாதகன் ஒரு செயலை மேற்கொண்டால், அதை அதன் பலனைப் பெறச் செய்கிறான். யோகப்பலன் அவனுக்குரியது. பூரண யோகச் சாதகன் பலன் கருதாதவன். பலன் யோகத்திற்குரியது. அதாவது சமர்ப்பணத்தால் இறைவனுக்குரியது. இறைவன் செயலை மனித இதயம் ஏற்று அதனின்று விலகி சரணம் செய்வது பூரண யோகம். இந்த யோகம் மனிதனால் செய்ய முடியாதது. இறைவன் சிருஷ்டித்த உலகத்தை நடத்துவது அவன் கடமை. அவன் வேலையை மனிதனால் செய்ய முடியாது. மனிதனுக்கு வரும் வேலைகள் இறைவன் வேலையில் சிறு பகுதி. அதை அவன் மேற்கொண்டு செய்தால் அது மனிதச் செயலாகும். அது, 5 வயதுப் பையன் அவனுடைய வக்கீல் தகப்பனாரைக் காண வந்த கட்சிக்காரனுக்கு கேசைப் பற்றி பதில் சொல்வது போலிருக்கும். மனிதனுடைய வேலை செயலைச் சரணம் செய்வது. அதையே பூரண யோகம் என்கின்றோம். எனிமையாகத் தோன்றும் இந்தச் சரணம் எளிதில் செய்ய

முடியாதது. ஒருவன் குளிப்பது அவன் உடலிலுள்ள அழுக்கு போவதற்காக. அந்தச் செயலை அவன் சரணம் செய்ய வேண்டிய முறைப்படி சரணம் செய்தால் உலகிலுள்ள அனைவர் உடலில் உள்ள அழுக்கும் போகும். இதுபோன்ற என்னத்தை கற்பனை செய்வதும் சிரமம். என்னத்தைக் கடந்தது உணர்ச்சி. ஆசை உணர்ச்சியாகும். ஆசை எழுந்தபின் நம் அனுமதியின்றி அது தன்னைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும். உயர்ந்த மனிதன் ஆசையை அடக்கலாம், வெல்லலாம். சரணம் செய்ய முடியாது. சரணம் செய்ய ஆசையிலிருந்து விலக வேண்டும். விலகுவது அகந்தது. அகந்ததயால் சரணம் செய்ய முடியாது. விலகுவது தொடர்ந்தால் ஜீவன் வெளிப்படும். ஜீவனால் சரணம் செய்ய முடியும். ஜீவன் சரணம் செய்தால் சைத்திய புருஷனாக மாறும். இவற்றை எளிதாகக் கற்கலாம். முறையாக யோகம் செய்து பலித்தாலும் இந்தக் கட்டங்களை எட்ட பல ஆண்டுகளாகும். இது அன்னைக்கு மட்டும் பலித்தது. மனத்திலிருந்து உணர்ச்சிக்கு நகர்ந்தது போல் உணர்ச்சியிலிருந்து உடல் உணர்வுக்கு நகர வேண்டும். அப்பொழுது யோகம் உடலின் யோகமாகிறது. இது அன்னைக்கு 1950-இல் பலித்தது. பலித்த பின் பகவானைப் பின்தொடர்ந்தும், சில இடங்களில் அவரைக் கடந்தும் சென்றார். இவர் அந்த நிலையில் சத் பிரேமை அழைத்து வாரத்தில் இருமுறை இரண்டு மணி நேரம் பேசி தன் அனுபவங்களைக் கூறினார். இவற்றுள் எல்லோருக்கும் புரியக் கூடிய ஏராளமான விஷயங்கள் உண்டு. அவற்றை bulletin-இல் வெளியிட்டார். பொதுவாகப் புரியாத விஷயங்களை வெளியிட அனுமதிக்கவில்லை. அதை அவருக்குப்பின் அன்னை French மொழியில் பேசியதை பிரெஞ்சிலும், மொழி பெயர்த்து ஆங்கிலத்திலும் வெளியிட்டார். இது 6000 பக்கங்கள் கொண்ட 13 வால்யூம் ஆயின். அன்று ஆசிரமத்தில் பிரம்ம ஜீவியத்தை எட்டியவர் 6 பேர்கள் இருந்தனர். ஒருவர் சச்சிதானந்தத்தை எட்டி அங்கேயே போய் தங்கக் கூடியவர். அவர்களுக்கெல்லாம் Agenda-வில் அன்னை கூறிய பல விஷயங்கள் புரியும். எல்லா விஷயமும் புரியாது. அவர்களுக்கே புரியாத விஷயங்கள்

நமக்குப் புரியுமா? அது முக்கியமான பெரிய கேள்வி. அன்னையை எந்த அளவுக்கு நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோமோ அந்த அளவுக்குப் புரியும். ஆர்வம் உள்ள அளவுக்குப் புரியும். நம் மனநிலை மூலம் அறிய முயன்றால் அதிகமாகப் புரியும். Synthesis, The Life Divine பலமுறைகள் படித்தவர்களுக்கு அதிகமாகப் புரியும். சாவித்ரி படித்தால் மேலும் புரியும். நமக்கு கையிலுள்ள பிரச்சனைகள் மூலம் நாம் Agenda-வில் படிக்கும் பகுதிகளை புரிந்து கொள்ள முயன்றால் அவை பிரச்சனைகளை விளக்குவதைக் காணலாம். அதன் மூலம் பிரச்சனைகள் விலகும். Agenda புரியும்.

ஓ❖ஓ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நமது அதிகப்பட்சத் திறமை நம் வாழ்வில் பயன்பட்டால், பலன் அதிகப்பட்சமாகும். அது அபரியிதமன்று. அபரியிதம் அதிகப்பட்சத்தைக் கடந்தது. அபரியிதம் அனந்தமன்று. அனந்தம் என்பது முழுவற்றது.

அதிகப்பட்சம் என்பது நம் திறமைக்கு அதிகப்பட்சம்.

அபரியிதம் என்பது தேவையைக் கடந்தது.

அனந்தம் என்பது இவையிரண்டையும் கடந்த முழுவில்லாத பலன்.

ஆன்மீகர்தியாக உயர்ந்தது என்பது பிரம்மம். தாழ்ந்தது என்பது உடல். இன்று உடல் உழைத்து சம்பாதிக்கிறது. அதிகப்பட்சம் சம்பாதிக்க அறிவைப் பயன்படுத்துகிறது. ஒரு பில்லியன் டாலர் என்பது 6000 கோடிப் பணம். உலகில் 450 பேர் இந்த அளவு சொத்துள்ளவர்கள் என்று கணக்கெடுத்துள்ளார்கள். இவர்கள் அறிவால் உழைத்துச் சம்பாதித்தவர்கள். அறிவிலிருந்து பிரம்மத்திற்கு இடையே 9 நிலைகள் உள்ளன. மேலே செல்வது 9 நிலை, இறங்கி வருவது மேலும் 9 நிலை.

பிரம்மம் உடலில் வெளிப்பட்டு எழும் அனந்தமான அபரியிதத்தை மனிதயத்தனத்தின் அதிகப்பட்சமாக நாம் அறிகிறோம்.

வீடு தோறும் தியான மையம்

ஒரு தியான மையம் ஆரம்பிப்பது என்பது ஒரு குடும்பம் தெய்வீக வாழ்வை ஏற்படு என்றாகும். அதை முறையோடு நடத்தினால் அதற்கு ஒரு ஆசிரமம் நிறுவும் பலன் உண்டு. வீடு தோறும் தியான மையம் என்பது அவ்வார்வம் வளர்ந்து, பலரும் அக்கருத்தால் கவரப்பட்டு அவ்வயர்ந்த கருத்தை ஏற்று செயல்படுவதாகும். இது பரிணாமத்திற்கு ஒப்பான ஒரு விஷயம். அப்படி ஆரம்பிக்கப்படும் தியான மையங்கள் எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றிய சிறு கட்டுரை இது.

1. பாரதியார் படிப்புக்குச் செய்ததை நாம் தியான மையத்திற்கு செய்ய வேண்டும். தமிழ் மொழி பாரதியால் மறுமலர்க்கி அடைந்தது. அவருக்கிருந்தது ஆர்வம் அல்ல தீவிர ஆர்வம். அது மட்டுமே லட்சியத்தை அடைய உதவும். அவர் கவிதைகள் நாட்டு மக்களை தட்டி எழுப்பியது. அப்படிப்பட்ட ஆர்வம் தன்னைத்தானே பூர்த்தி செய்து கொள்ளும். பாரதி தமக்காக மட்டுமில்லாமல் ‘நாட்டு மக்கள் நலமுற்று வாழவும், நாநிலத்தார் மேனிலை எய்தவும்’ இறைவனிடம் வேண்டுகோள்களும், விண்ணப்பங்களும் செய்து-கொண்டார். இத்தியாக மனப்பான்மை தியான மையம் நடத்துபவர்களுக்குத் தேவையான அடிப்படையான ஒரு விஷயம்.
2. பூசலார் நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம் ஏற்படுத்தியது போல் நாம் வீடு தோறும் ஒரு ஆலயம் எழுப்பி மக்கள் வழிபடும் இடமாக மட்டும் அது அமையாமல் வாழ்க்கைக்கான ஞானத்தை வழங்கும் இடமாகவும் அது அமைய வேண்டும்.
3. முறை என்று ஒன்று இல்லை. தூய்மையும் உண்மையுமே முறை.
4. சுத்தம், நிசப்தம், மெளனம், ஒழுங்கு, கணக்கெழுதுதல், விரயத்தைத் தவிர்த்தல், குறித்த நேரத்தில் செயல்படுதல், சுய கட்டுப்பாடு, தன்னடக்கம் ஆகியவை பத்து கட்டங்களில்

உண்டு. முடிந்தவரை செய்ய வேண்டும் என்பதிலிருந்து ஆரம்பித்து சிறிது சிறிதாக உயர்த்தி இவற்றை உச்ச கட்டத்தில் பூர்த்தி செய்வது முறை.

5. தியான மையம் சுதந்திரம் செயல்படும் இடம். அதாவது அனைவருக்கும் முழு சுதந்திரம் உள்ள இடம்.
6. அன்னையை ஏற்படு என்பது இடைவிடாத நினைவுக்குரியது.
7. அதற்குத்த கட்டத்தில் மணிக்கொரு முறை சமர்ப்பணம்.
8. சமர்ப்பணம் என்பது பிரச்சனை வந்த நேரம் செய்வது அல்ல. எல்லா செயல்களும், எல்லா நினைவுகளும் தவறாது சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். இவற்றை ஆழ்ந்து விரும்பி நாடுபவர் தியான மையம் ஆரம்பித்தால் அது பலிக்கும்.
9. சண்டை, சச்சரவு, பிறர் விஷயத்தில் தலையிடுவது, அதிகாரம் முழுமையாக விலக்கு. பகவானும், அன்னையும் எவரையும் எதையும் செய்யும்படி கண்டித்ததில்லை. குறைந்தபட்சம் கடமைகளை நாமே ஏற்படு நல்லது. அப்படி ஏற்க வேண்டிய கடமைகளில் என் மனத்தில் உள்ளவை புத்தகம் படிப்பது, அன்னை புத்தகங்கள் விற்பது, மலர்ந்த ஜீவியம் சந்தா விரும்பி ஏற்படு போன்றவையாகும்.
10. ‘பெரிய காரியம்’ என்ற நூலிலிருந்து கருத்துகளைத் திரட்டி ஒவ்வொரு நாளும் ‘நிலம் தெளியும்முன் காரிருள் எழும்’ என்பது போன்ற நூறு செய்திகளை எடுத்து தனிக் கார்டில் எழுதி தியான மையத்தில் இரண்டொரு நாள் வைத்திருந்தால் அன்பர்களுக்கு உதவும். இதை Notice board-லும் எழுதிப் போடலாம். நூறு செய்திகள் கிட்டத்தட்ட ஒராண்டிற்கு வரும்.
11. தியான மையத்திற்கு வருபவர்களை விருப்பு வெறுப்பின்றி அன்புடன் வரவேற்று உபசரிப்பது மையம் நடத்துபவர்களின் தலையாய கடமையாகும்.

முழு விளக்கம் உள்ள நூல் பின்னர் வெளிவர உள்ளது.

○❖○

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

(5) தலைகீழ் மற்றும்

Book I Chapter 27-இல் மேலேயுள்ள நான்கும் (சத, சித, ஆனந்தம், சத்திய ஜீவியம்) தலை கீழே மாறி கீழேயுள்ள நான்காகிறது. (மனம், வாழ்வு, சைத்திய புருஷன், ஐடம்) எனக் கூறுகிறது. இது சிருஷ்டி

சத	-- தலைகீழே மாறி ஐடமாகிறது
சித	-- தலைகீழே மாறி வாழ்வாகிறது
ஆனந்தம்	-- தலைகீழே மாறி சைத்திய புருஷனாகிறது
சத்திய ஜீவியம்	-- தலைகீழே மாறி மனமாகிறது
என் தலைகீழே மாற வேண்டும்?	

சிருஷ்டி என்பது பிரம்மம் (கடவுள்) உலகமான வகை.

பரிணாமம் என்பது மீண்டும் உலகம் தலைகீழே மாறி பிரம்மமாவது.

வாழ்வில் இவை பல ரூபங்களாக வரும். ஒரு (உ.-ம்.) பிரச்சனை தலைகீழே மாறினால் தீரும். இருக்க வேண்டியது தலைகீழே மாறுவது பிரச்சனை.

பிரச்சனை தலைகீழே மாறுவது தீவு.

ஏழ்மை என்பது பிரச்சனை. அதாவது பணம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் பணமில்லாதது பிரச்சனை.

உழைப்பு இருந்தால் பணமிருக்கும். உழைப்பு இருக்க வேண்டிய இடத்தில் உழைப்பு இல்லாவிட்டால் ஏழ்மை வருகிறது.

இப்பொழுது அதிக உழைப்பு வந்தால் பிரச்சனை தீருகிறது. சோம்பேறி மற்றவர்களைவிட அதிகமாக உழைப்பது தலைகீழ் மாற்றம்.

(6) சரணாகதி முக்கியம்

தவம், ஆசனம், பிராணாயாமம், ஐபம், மந்திரம், தந்திரம், விரதம் போன்றவை தவத்தின் கருவிகள். அவை ஆத்மாவை மற்ற கரணங்களினின்று பிரித்து மோட்சம் தருகிறது. இங்கு தேடுவது மோட்சமில்லை, திருவருமாற்றம். திருவருமாற்றம் என்பது தலைகீழ் மாற்றம். இருள் ஒளியாவது திருவருமாற்றம். திருவருமாற்றம் வர சரணாகதி அவசியம் என்கிறார். ஏன்?

ஒளி தலை கீழே மாறி இருளானதால், இருள் தலைகீழே மாறி ஒளியாக வேண்டும். இருளுள் உறுதி சரணடைந்தால் இருள் ஒளியாகும். மனிதன் எப்படி ஏற்பட்டான்? தெய்வம் தலைகீழே மாறி மனிதன் ஏற்பட்டான் என்பதால் மனிதன் மீண்டும் தலைகீழே மாறி தெய்வமாக வேண்டும். இந்த தலைகீழ் மாற்றத்தைச் சரணாகதி என்கிறோம். நாம் என்பது நம் மனம். நம் மனம் செயல்படுவது நம் உறுதியால். உறுதி தலைகீழே மாறுவது சரணாகதி.

(7) சச்சிதானந்தம் பொருள்களில் ஆனந்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது

சச்சிதானந்தம் மனிதனில் பிரபஞ்சத்தையும், முடிவாக பிரம்மத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. அதே போல் ஐடப் பொருள்களில் ஆனந்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. மனிதன் பொருளைக் காண்கிறான். ஆனந்தம் அவன் கண்களில் படுவதில்லை. ஆனந்தத்தை விட்டுப் பொருளை நாடினால், ஆனந்தம் வலியாகும்.

(8) காலமும் இடமும்

ஆத்மா அகம் புறமாகப் பிரிகிறது. அகம் காலமாகிறது. புறம் இடமாகிறது.

(9) சச்சிதானந்தம்

இது அகம் புறம் எனப் பிரிந்தால் புறம் சத்திய ஜீவியமாகும்.

(10) மேல்மனம்

மேல்மனம் என்பது மேலெழுந்தவாரிய ஜீவன் எனவும் கூறுகிறார். மனிதனுடைய முழு ஜீவனுடைய பகுதிகள் 1) மேல்மனமான ஜீவன், 2) உள்மனம், 3) அடிமனம், 4) ஆழ்மனம், 5) ஜட இருள், 6) பாதாளம் (ஆழ்மனம்), 7) பரமாத்மா, 8) சூழ்ந்துள்ள மனம், 9) இரு கரணங்கட்கிடையே உள்ள மனம். இவையனைத்தும் சேர்ந்ததே முழு ஜீவன். இவை பகுதிகளாகப் பலவாறு இருந்தாலும் இவையனைத்தும் அடிமனத்தில் சேர்கின்றன. சைத்திய புருஷன் பகுதியான ஜீவனில் எழு முடியாது. முழு ஜீவனில்தான் எழு முடியும். ஆன்மா பரிணாமத்தால் சைத்திய புருஷனாவதால் ஆன்மா முழுமை பெற, ஜீவன் முழுமை பெற வேண்டும். அது அடிமனத்தில்தான் நடக்கிறது. மேல்மனம் சிறு பகுதி. தலைகீழான சிறு பகுதி. இங்கு காலம், மனம், அகந்தை, சிறியது உண்டு. முழு மனத்தில் மூன்றாம் நிலைக் காலம் - முழுமையான காலம் - உண்டு. மேல்மனத்தில் காலம் உண்டு. உள்மனத்தில் காலத்தைக் கடந்தது உண்டு. காலம், பகுதி, கடந்ததும் பகுதி. அகந்தை ஜீவன் தன்னை நடைமுறை செயல்கட்காகக் குறுக்கிய உருவம். மேல்மனத்தில் மனம் ஞாபகத்தால் செயல்படுகிறது. அடிமனத்திற்கு ஞாபகம் தேவையில்லை. ஏனெனில் அது அனைத்தையும் நேரடியாகக் காணகிறது. இது பிரபஞ்சமனம். மேல்மனம் என்னத்தால் செயல்படுகிறது. அடிமனத்தில் என்னம் மௌனமாகிறது. அடிமனம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவுவதால் அடிமனத்தில் அகந்தை கரைகிறது. அடிமனத்தில் பரமாத்மாவும் பாதாளமும் சேர்வதால் அது முழு ஜீவனாகி சத்திய ஜீவியத்தையடைய அங்கிருந்து எழுந்து உயரே ஆண்மீக மனம் வழி செல்ல முடியும். மேல்மனத்திலிருந்து மேலே போனால் சத்திய ஜீவியத்தையடைய முடியாது. நேரே பிரம்மத்தையடையலாம். அப்படிப் போகும்பொழுது பிரபஞ்சத்தை நாம் தவிர்க்கிறோம். அதனால் முழுமையிருக்காது.

(தொடரும்)

ஒஜைகைஸ்

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

கலைஞர், மாவீரன், கவிஞர், பெருந்தலைவன் ஆகியவர் முதிர்ச்சிக்கு முந்தைய நிலையிலுள்ளவர்கள். ஷேக்ஸ்பிரியர், வால்மிகி, வியாசர், கம்பர், சிவாஜி, சங்கர், ராமதாஸ், சீர், சர்ச்சில், அலெக்ஸாண்டர், அக்பர், அசோகர், ஹோமர், ஜன்ஸன் போன்றவர்கள் இந்தப் பட்டியலில் பல நிலைகளுக்குரியவர்கள்.

இப்படிப்பட்டவர் காந்திஜி, தாகூர், அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆகியவர். வகை ஒன்றேயானாலும் நிலை வேறுபடும் (different levels of the same type). ஒரு குடும்பம் இதுபோன்று ஒருவரை உற்பத்தி செய்ய பல நூறு ஆண்டுகள் முயன்று ஓவ்வொரு தலைமுறையிலும் முன் தலைமுறையைவிட உயர்ந்த ஒருவரை உற்பத்தி செய்து முடிவாக ஒரு ஸ்ரீ அரவிந்தர், தாகூர் போன்றவரை உற்பத்தி செய்யும் சாதனையைச் செய்கிறது. அந்தச் சாதனையின் இலக்கான மனிதன் பிறந்து விட்டால், அதன்பின் அந்தக் குடும்பத்தில் சராசரிக்கு மேற்பட்டவர் பிறப்பதில்லை. அந்தக் குடும்பம் இருந்த இடம் தெரியாமல் போகிறது. கீழிருந்து மேலே போனாலும், மேலிருந்து கீழே வந்தாலும் இதுபோன்று இந்த நூற்றாண்டில் உற்பத்தியான பல நிலையிலுள்ள பெரியவர்களின் குடும்பங்களைக் கவனித்தால், அவை இன்று அடையாளமின்றியிருக்கின்றன. காந்திஜியின் சந்ததி, தாகூரின் பிள்ளைகள், பேராப் பிள்ளைகள், ஸ்ரீ அரவிந்தர் குடும்பம், அன்னையின் வழி வந்தவர்களை நாம் கேள்விப்பட்டுவதில்லை. அரசியல் தலைவரான மகாத்மாவுக்கும், கலைஞரான தாகூருக்கும், அவதாரப் புருஷரான ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கும் இந்தச் சட்டம் பொது.

உயர்ந்த புருஷனை உலகம் உருவாக்கும் முறையிது. இம்முறையில் ஒரு பெரிய ஆத்மாவை உற்பத்தி செய்ய, முன் தலைமுறைகளில் காலம் கையாளும் முறைகள் இந்த ஆத்மாவுக்கு முன் நிலைகளையும் உற்பத்தி செய்யும், எதிரான நிலைகளையும் உண்டுபண்ணும்.

தாயார், தகப்பனாரில் ஒருவர் மண்ணாங்கட்டியாக இருந்துவிட்டால், இதற்கு முன் தலைமுறைகளில் உள்ள அறிவுச் சிறப்பு, மற்றவர் மூலம் வந்து குழந்தை பிறந்தால் அதற்கு மேதாவிலாசத்திற்குரிய முத்திரையிருக்கும். அதற்குரிய சிறப்பம்சம் பூர்த்தியாகும் வண்ணம் மற்றுச் சூழ்நிலைகளிருக்கும். மேதையின் அம்சமிருந்தாலும், இவர் ஓர் அறிஞர், பேராசிரியர், பிரபல பத்திரிக்கை ஆசிரியர் என்ற அளவுக்கே உயர முடியும். இவருக்கு வாய்த்த மனைவி பட்டம் பெற்ற மண்ணாங்கட்டியாக அமைந்தால், இவருடைய சிறப்பு ஒரு குழந்தையில் தெரியும். அத்துடன் முடிந்து விடும். பெரும்பாலும் அது முதல் குழந்தையாக இருக்கும். தாயாருக்கு அந்தச் சிறப்பிருந்து தகப்பனார் மக்கட்டையாக இருந்தால் சிறப்பான குழந்தை கடைசிக் குழந்தையாக அமையும். இரு தலைமுறைகளில் பெற்றோரில் ஒருவர் மண்ணாக இருந்தால், மூன்றாம் தலைமுறையில் எழுந்து நடக்க முடியாத அல்லது வாய் திறந்து பேச முடியாத மன் பொம்மை தவறாது பிறக்கும். சிறப்பான குழந்தை ஒன்றோடு முடிவதுபோல் மண்ணும் ஒன்றாகவேயிருக்கும்.

உயர்ந்த குடும்பத்தில் ஓரிரு தலைமுறைகள் திறமையற்றவர்களாக இருப்பதுண்டு. உயர்ந்த குடும்பச்சாயலும், திறமையில்லாத மனதிற்குரிய குறைபாடுகளான பொறாமை போன்ற குணங்களும், குடிப்பது போன்ற பழக்கங்களும் அமையும். பொறாமையால் தவறு செய்வதுண்டு. பெரிய குடும்பத்துக் கிளை ஒன்றில் ஒரே பையன். திறமையில்லை. எப்படியாவது மற்ற குடும்பத்தினரைப் போல் உயர வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால் இராணுவத்தில் ஆபீஸராகச் சேர்ந்தான். அதனால் பெற்ற பலன் எதுவுமில்லை. குடிப் பழக்கம் ஏற்பட்டதே மிகசம். இவருக்கு ஒரே பையன். பாடம் வாராது. ஒரு பட்டம் பெற பெரு முயற்சியாய்விட்டது. தகப்பனார் குணமான, “எப்படியாவது முன்னுக்கு வர வேண்டும்” என்பதிருந்தது. திருமணத்தால் செலவும் பெற நினைப்பு, திறமையுள்ள நண்பர் யாராவது தம் பணத்தைக் கொடுப்பாரா எனத் தோன்றும். ஒருமுறை வாய்விட்டுக் கேட்டுவிட்டார். எவனாவது, எப்படியாவது சம்பாதித்து எனக்குக் கொடுப்பானா

என்ற எண்ணம் வலுவாகவிருந்தது. இதன் பலனாக இருந்த நல்ல சொத்துக்கு ஆபத்து வந்து, போய்விட்டது என்ற நிலையில் ஒரு நண்பரின் நல்லெண்ணத்தால் அது காப்பாற்றப்பட்டது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எக்காரணத்தை முன்னிட்டு உதவினாலும், தவறாமல் தீங்கிழைப்பார்கள். சொத்தைக் காப்பாற்றிய நண்பர், இவர் இழக்கவிருந்த உத்தியோகத்தைக் காப்பாற்றினார். அறிவில்லாமல் ஒரு நல்ல குழந்தையை, மூன்றைள்க்கில்லாத குழந்தையென எண்ணி அதை வீணாடிக்கும் நேரத்தில் அதே நண்பர் அக்குழந்தையின் எதிர்காலத்தைக் காப்பாற்றினார். நண்பருக்குத் துரோகம் செய்து பல முறை தோற்றும், தொடர்ந்து துரோகம் நினைத்து உத்தியோகத்திலும், தொழிலிலும், நல்ல பெயரிலும் தம்மால் முடிந்த அளவு தீங்கு செய்தார். இதன் விளைவாக அவர் தம் சொத்துக்கு மீறிய கடன் ஏற்பட்டு, இறந்தால் தேவலை என்ற நிலை ஏற்பட்டு, தம்முடியிரை மாய்த்துக் கொண்டார்.

அவர் மகன், வேறு மாறிய சந்தர்ப்பத்தில் தகப்பனார் தீங்கு செய்த நண்பரைச் சந்தித்து, உணர்ச்சிபூர்வமாக நன்றியை வாயால் சொல்லாமல் கொண்னான். தொடர்ந்து தோல்வி பெற்ற தகப்பனார் வாழ்வு நிலை மாறி, தொடர்ந்து வெற்றி அவனுக்கு வாழ்வாக அமைந்தது.

ஆந்திராவில் ஒருவர் தினமும் கோயிலுக்குப் போய் மதியம் 1 மணிவரை தியானத்திலிருப்பார். இவர் மகன் ஆங்கில எழுத்தாளராகி, பிரபலமாகி, அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் பாடம் சொல்லி கொடுக்கிறார். ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்தியர்களில் இவர் பிரபலமானவர். தகப்பனார் செய்தது தியானம். பிள்ளைக்கு வந்தது ஆங்கில ஞானம். தகப்பனாருடைய ஆன்மீக ஞானத்தைப் பெற்று, அதில் உயர்வடைவது ஒருவகை. ஆன்மீக ஞானம், அடுத்த தலைமுறையில் புத்தியின் விசாலமாகப் பலிப்பது மற்றொரு வகை. பிள்ளை எந்த நிலையில் தகப்பனாருடைய பொக்கிஷத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமோ, அந்த நிலையில் பலன் வருகிறது.

(தொடரும்)

ங்கீசுக்கலை

நெருக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

முறையற்சி

யோகம் முழுமுயற்சியைக் கடந்த பெருமுயற்சியின் புனித உருவமான பணித்திரமான மனங்லை.

விடாமுயற்சி மனிதனுக்குப் பெரியது. போற்றத்தக்கது. முயற்சி உடலாலும், உயிராலும் மேற்கொள்வது. மனம் மேற்கொள்ளும் முயற்சி விடாமுயற்சியைவிடப் பெரியது. ஆனால் அரிது. பகவத் கீதை சர்வதர்மங்களையும் கைவிட வேண்டும் எனக் கூறுவது மனம் ஏற்பது. ஆசனம் உடலின் முயற்சி. பிராணாயாமம் உயிரின் முயற்சி. ஜபம் மனத்தின் முயற்சியான செயல். மனம் தன் உறுதியால் முயல்வது ஞான யோகம். மனம் இதுவரை தான் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகளைக் கைவிடுதல் - கீதையின் யோகம் - அதனினும் கடுமையானது. ராஜாசபையில் சமயோகிதமாக, சாதுர்யமாகப் பேசுபவனை மந்திரியாக நியமிப்பார்கள். ஒரு நெருக்கடி எழுந்தால் முக்கியமானது என்ன பேசுவது என்பதல்ல. நேரம் நெருக்கடியான நேரம் என்பதால் காரியம் சாதிப்பதைவிட இருப்பதை அல்லது வரக் கூடிய பெரிய வாய்ப்பு கெடும்படியான சொல்லை சொல்லாமலிருப்பது பெரிய சாதுர்யம்.

சிறிய முக்கிய நேரத்தில் சரியான சொல்லைச் சொல்வது சாமர்த்தியம்.

பெரிய நெருக்கடியில் தவறான சொல்லைச் சொல்லாமலிருப்பது ராஜதந்திரம்.

என்ன பேசுவது என்பதைவிட என்ன பேசக் கூடாது என அறிவது, நம் குடும்பத்தாருக்கு உணர்த்துவது பண்பு (Culture).

ஞான யோகம், ராஜ யோகத்தை கீதையின் யோகம் கடந்தது என்பது முந்தையவை செய்தவற்றை, பிந்தயது செய்ய மறுப்பது.

தவம் முயற்சியால் அக்னியை எழுப்பி, புலன்களை அவிப்பது.

சரணாகதி, சமர்ப்பணம் நம் புலன்களையும், மனத்தையும் செயல்பட அனுமதிக்க மறுப்பது.

சமர்ப்பணத்தை - செயலை அழிக்கும் செயலை - நாம் முயன்று செய்வது யோகாப்யாசம். அவன் அன்பரிலிருந்து சாதகனாவான்.

சமர்ப்பணமும் தேவையற்ற மனநிலையை அமைதியாக எய்துவது முழுமுயற்சியைக் கடந்த மனநிலை. இம்மனநிலையை அறிவால் தெளிவாகப் புரிந்து ஏற்பது பூரண யோகத்தின் ஞானயோகப் பகுதியின் முடிவு.

மனிதனின் மனம், உணர்ச்சி, கிளர்ச்சியைக் கடந்தது ஜீவன் (Being).

ஆத்மா என்பது மனிதனுள் உள்ள பிரம்மம் (Self என்பபடுவது பிரம்மத்திற்குரியது. self என்பது மனிதனுக்குரியது).

ஆத்மா மனிதப் பிறவியை ஏற்று உடல், உயிர், மனத்தைப் பெறுவது பிறவி - ஜென்மம்.

உடல், உயிர், மனம் சேர்ந்த மனித முழுமை ஜீவன் (Being). இதைக் கடந்தது ஆத்மா.

இது ஆத்மாவைக் கடந்தது. ஆத்மா அசைவற்றது. ஆதியும், அந்தமுமற்றது என்பது மரபு.

ஆத்மா அசையும், அசையாமலிருக்கும். அசைவது பரிணாமம். பரிணாமத்தால் ஆத்மா சைத்திய புருஷனாகிறது என்பது பூர்ண அரவிந்தம் புதியதாகக் கூறுவது.

சிறு காரியத்தை முழு சமர்ப்பணம் செய்து (perfect) குறைவற்ற நிறைவு பெற அது ஜீவனை எட்ட வேண்டும்.

அதற்கு முயற்சி முழுமையாக வேண்டும். ஆனால் முயற்சியால் நடைபெறுவதில்லை அது.

அது உண்மையால் (sincerity) மட்டும் பூர்த்தி பெறும்.

'வாழ்வில் பிரம்மம்' கூறும் சிறு காரியம் சமர்ப்பணமாகி நிலைப்பது முதற்படி.

இது முயற்சியைக் கடந்த முழு ஜீவனின் செயலற்ற சாந்தியான நிலைமை.

அன்பன் சாதகனாக இதுவே முதல் நிபந்தனை.

இம்மனநிலையை அறிவின் தெளிவால் ஏற்படது நல்லது.

ஆதம் சாந்தியால் ஆமோதிப்பது பலன் தரும்.

Power cut அகலச் செய்யும் முயற்சி இம்மனநிலையிலிருந்து எழுந்தால் உடனே பலிக்கும். நம்மைக் கடந்து பிறருக்கும் பலிக்கும். பலிப்பது அடையாளம். பலனில்லை.

பலிக்க வேண்டும். அனைவரும் பலன் பெற முயற்சிப்பதை-விட அனைவரும் பலன் பெறும் நிலையை நாம் செய்வது சரியானது என்பதைக் காட்டுவதாகக் கொள்வது சிறந்தது.

யோகத்திற்கு தேவையானவை பல. அவற்றில் முக்கியமானது நோக்கம். மனநிலை எனக் கூறலாம். மேற்கூறிய மனநிலை பெற்றகரியது. பெற்றால் பேறு பெற்றதாகும். சமர்ப்பணம் செய்யும் தகுதி எழும். இதைப் பெற்றபின் சமர்ப்பணம் யோகமாக

1. பொதுவாகச் செயல்படலாம்.

2. குறிப்பாகச் செயல்படலாம்.

- அது சொந்த வேலையாகவோ
- சேவையாகவோ இருக்கலாம்.

எஃகுகூலை

(தொடரும்)

ஜீவிய மணி

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இன்று முன்னுக்கு வர முயன்றால், அவர்கட்டு சமூகம் எல்லா வசதிகளையும் வாரி வழங்குவது இன்றைய இந்தியாவில் உள்ள புதிய நிலை. பயிரிட நினைக்க முடியாத நிலப்பரப்பில் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்க முடியாத நிலத்திற்கு லட்ச ரூபாய் விலை வருகிறது. அதுவே ஆரம்பம். முடிவை நினைப்பதற்கில்லை. பண்தைப் பொறுத்தவரை சமூகம் வளர்ந்து பணம் காய்க்கும் மரமாகிவிட்டது. தனிப்பட்ட மனிதனுக்கே அத்திறன் வரும் நேரம் வந்துவிட்டது. எதற்குப் பஞ்சம் வந்தாலும் இனி பணத்திற்குப் பஞ்சமில்லை.

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகந்நாதன்

சினிமா, T.V., ரேடியோ 'முதியோர் கல்வியை' வளர்க்கும் அரங்கங்கள். தலைப்பு நாடு முன்னேற தனிமனிதன் அதிகப்பட்சம் முன்னேற வேண்டுமென்ற முக்கிய கருத்து. MSS-இன் முக்கியமான கொள்கைகளில் ஒன்று; அந்திய நாட்டு உதவியால் நாடு சீரழியும் என்பது. இதுவரை அவ்வதுவியால் முன்னுக்கு வந்த நாடுகளில்லை. போர்ச் சேதத்தை விட்டு மீள ஜோப்பிய நாடுகள் அமெரிக்காவின் உதவியைப் பெற்று சுதந்திரத்தை இழந்தன. உதவியை மறுத்த ரஷ்யா வல்லரசா-யிற்று. செல்லம் தவறு. பிரியம் உயர்ந்தது. வீட்டில் பிரியம் குழந்தைகளைத் திறமையும், பண்பும் உடையவர்களாக்கும். செல்லம் சீரழியசெய்யும். சர்க்கார் கொடுக்கும் மான்யம் அளவுக்கு மீறினால் மக்கள் பெற்றதைக் கைவிட மறுத்து மேலும் முன்னேற்றம் வரத்தடையாவர். மின்சாரம் அதுபோல் வளர்த் தடை ஏற்பட்டு விட்டது. பணம் கொடுத்து ஓட்டு வாங்கினால், நாளாவட்டத்தில் பணம் கொடுக்கலாம், ஓட்டு வராது என்றாகிறது. அதன்பின் பணம் அவசியமாகக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அதனால் ஓட்டு வராது என்ற நிலை உருவாகிறது. பாத்திரம் நிறைந்தபின் ஊற்றும் நீர் வழிந்தோடும். சாதம் வேகப் பதம் உண்டு. கூடவோ குறையவோ கூடாது. சாப்பாட்டிற்கும், சங்கீதத்திற்கும், எதற்கும் அளவுண்டு.

அளவிற்கு மிஞ்சக் கூடாது. குறைந்தால் பலனிருக்காது.

அளவை அறிவது சமூகம் பெற்ற அஸ்தமான நூனம்.

குழந்தை வளர்ப்பு, திருமண சுமுகம், டாக்டர், வக்கீல், மார்க்கெட் ஆகிய இடங்களில் இக்கருத்து பெறும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. (Price) விலையென்பது எவரும் ஏற்படுத்து-வதில்லை. பொருள் தன் விலையைத் தவறாது நிர்ணயிக்கும். அதுவே மார்க்கெட்டின் சிறந்த திறமை. தலைவர் தன் பிரபலத்தை கூட்டம் போட்டு நிலை நிறுத்த முடியாது. அதுதானே

எற்படுவது. தானே நீடிக்கும். தானே மறையும். மனிதனுடைய கட்டுப்பாட்டிலிருக்காது. கட்டுப்பாட்டிலில்லாததைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றால் தோல்வி கிட்டும். வெற்றி பெற்றால் முன்னேற்றம் மாறி பின்னேற்றமாகும். கொடுமை உயிர் பெறும். மாமியார் மருமகள் கொடுமை, ஜாதிக்கொடுமை, பணம் செய்யும் அட்டகாசம், பதவி கொடுங்கோலாவது எல்லாம் இயற்கை நியதியான ‘அளவை’ மனிதன் முடியும்பொழுது மீறி அகந்தையின் ஆட்சியை ஏற்படுத்த முயன்று வெற்றி பெறுவதால் எழுவது. சார்லஸ் என்ற ஆங்கில மன்னர் தலையை இழந்தது, பிரெஞ்சு, ரஷ்ய, அமெரிக்க பூரட்சி அதை அழிக்க ஏற்பட்டவை. இந்திய சுதந்திரம் உலகத்திற்கு முக்கிய கட்டம். சுதந்திரத்தைவிட ஜாதிக் கொடுமையை அழிப்பது முக்கியம் என 60 ஆண்டுகளாக நாம் அறிகிறோம். மகாத்மா ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு செய்தது பெரிய சேவை.

மனிதன் இன்று பணத்திற்கும், பதவிக்கும் முழு அடிமையாகி அறிவை உலகத்தலைமை இழந்து விட்டது. விஞ்ஞானி உலகை ஆளும் நேரம் அவனுக்குப் பகுத்தறிவில் நம்பிக்கையில்லை. எதேச்சாதிகாரத்தை விஞ்ஞானி நாடு வெற்றி பெற்றுவிட்டான். கடந்த நூற்றாண்டுகளில் மதமும், மதத்தின் தலைவர்களும் உலகை ஆண்டனர். அதன்மூன் படைத்தலைவர்கள் ஆண்டனர்.

**மனிதன் சுதந்திரம் பெற்று தன்னைத் தானே
ஆறும் நாற்றாண்டு 1950-2050.**

அக்காலத்தில் குடும்பத்திலும், வாழ்விலும், அரசியலிலும், யோகத்திலும் முக்கியமாகக் கருத வேண்டிய பல கருத்துகளில் ஒன்று: கொடுப்பதின் அளவு. அதுவே தலைப்பு.

42. நாம் அடுத்தவருக்குப் பணம் தர வேண்டும் என்ற நிலையிருந்தால் பணத்தின் கைதான் ஓங்கியிருக்கும். மற்றவர் நமக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தால் நம் கை ஓங்கியிருக்கும். ஆகவே பணத்தை நம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்க விரும்புகிறவர் எவரிடமும் கடன்பட்டிருக்கக் கூடாது.

மனிதன் முன்னுக்கு வர வேண்டும் என்பது அனைவரது இலட்சியம். உடல் நலம், குடும்ப நலம், ஊரில் மரியாதை,

சொத்து, கல்வி, அந்தஸ்து, பதவி ஆகியவை உயரும்பொழுது ஒருவர் முன்னுக்கு வருவார். மனிதன் சமூகத்தின் ஒரு அம்சம். மனிதன் பெறுபவை அனைத்தும் சமூகம் அவனுக்குக் கொடுத்தது. பணம் அவற்றுள் முக்கியமானது. பணம் சமூகத்தின் சக்தியான அதிகாரத்திற்குடையது. அதனால் பணம் முக்கியம். பணம் பெற்றவர் பணத்திற்கு அடிமையானாலும் பணம் பெருகும். பணம் அவருக்கு அடிமையானாலும் பெருகும். முதல் வகை பணம் இருஞ்குரியது. இரண்டாம் வகைப் பணம் அருளுக்குரியது. உழைப்பாலும், அறிவாலும், செல்வாக்காலும், திறமையாலும் சம்பாதிக்கும் பணம் இருஞ்குரியதில்லை என்றாலும், அருளுக்குரியதல்ல. உடலும், உயிரும், மனமும் இருளாலானவை என்ற பொருளில் அவை இருஞ்குரியவை. லாட்டரி சீட்டு, பங்கு மார்க்கெட்டில் சம்பாதிப்பவை இருளைப் போற்றுபவர் பெறும் பணம். ஏமாற்றுவது, அநியாயம், அக்கிரமம் செய்து சம்பாதிப்பது நேரடியான இருஞ்குரியவை. அவை இருஞ்குரியவை என்றாலும், இருளால் வளர்பவர்க்கட்டுதலும். அழுகிய பழம் வியாதி தரும். மாட்டிற்கு உடல் நலம் தரும். அருளால் பணம் சம்பாதிப்பது எளிதல்ல. வெற்றி பெற்றால் அபரிமிதமாகப் பெறலாம். பணம் மார்க்கெட்டில் உற்பத்தியாவது. மார்க்கெட் ஒருவர் அடுத்தவரை நம்புவதால் பணத்தை உற்பத்தி செய்கிறது. மனித நம்பிக்கையின் சமூக சக்தி பணம். பணம் தாராளமாகப் புழங்க உழைப்பாளியாக, திறமைசாலியாக, நாணயமானவராக இருப்பது அவசியம். அப்படியிருக்கலாம். இல்லாமலிருக்கலாம். எப்படி இருந்தாலும் பணத்திற்கே உரிய சுபாவும் உண்டு. கடன்பட்டவர் நல்லவரானாலும் கடனுக்குரிய சுபாவும் உண்டு. கடன்பட்டால் நெருஞ்சம் கலங்கும். மரியாதை மரியாதையானவர்க்குண்டு என்றாலும் மரியாதையைக் காப்பாற்றாவிட்டால் அது போகும். மரியாதையுள்ளவரும் மதியாதார் வாசல் மிதித்தால் மரியாதை போகும். விருந்து உயர்ந்ததானாலும், இலையில் பரிமாறப்பட வேண்டும். மேஜை மீது விருந்தைப் பரிமாற முடியாது. உயர்ந்தவை உயர்ந்த குணத்தைக் காப்பாற்ற உரிய முறைகள் பல. பணத்தை அது போல் கருதினால், எவ்வளவு உயர்ந்த வேலையானாலும்,

சேவையானாலும் கடன்பட்டுவிட்டால் பணம் அதன் சுபாவப்படி செயல்படும். மரியாதை போகும். விஷயம்தான் முக்கியமானாலும் தோற்றும் முக்கியம். அதற்குரிய நேரம் வந்துவிட்டால் எந்த சிறிய விஷயத்திற்கும் முக்கியத்துவம் வந்துவிடும். துரும்பும் துள்ளும் நேரம் உண்டு. பொருளைக் கருதிச் செயல்படலாம். நேரத்தைக் கருதும் நேரமும் உண்டு.

பணம் மட்டுமன்றி எந்தப் பொருளையும் நாம் ஒருவரிடமிருந்து பெற்றால், கொடுத்தவர்க்கு நம்மீது அதிகாரம் ஏற்படும். திருமணம் ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் எனப்படுவது பெண்ணை ஒரு குடும்பத்தில் கொடுத்துவிட்டால், அவள் அவர்களால் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் என்பதால், இடம், பொருள், எவல் அறிந்து பெண் எடுக்க வேண்டும். முக்கியமாகப் பெண் கொடுக்கும் பொழுது ஆய்ந்து, ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்க வேண்டும். நம் வீட்டுப் பெண் பிறர் வீட்டில் அவர்களிடையே சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் எனில் அதற்குரிய யோசனை பெரியது. பண விஷயத்தில் ‘கொண்டான், கொடுத்தான் வீட்டில் பணத்தொடர்பு கூடாது’ என்பது பரம்பரை விவேகம். பணமும் பெண்ணும் முரணானால், பணம் வெல்லும். பெண் மனம் சுருங்கும். போரில் ஜீரோப்பிய நாடுகள் சின்னாபின்னமாயின. நிலைமை சீராக ஏராளமான பணம் தேவை. அமெரிக்கா கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. மார்ஷல் ரேடியோவில் ‘அமெரிக்கா உதவி செய்யப் பிரியப்படுகிறது, கேட்டால் தருவோம்’ என்றார். பணம் பெறுவார் கேட்டு வாங்க வேண்டும் என்பது பணத்திற்குரிய நடைமுறை. பிரான்ஸ், U.K, இத்தாலி, ஸ்பெயின் போன்ற நாடுகள் அமெரிக்கப் பண உதவி பெற்றனர். தங்கள் சுதந்திரத்தை இழந்தனர். ரஷ்யா பண உதவி பெற மறுத்தது. வல்லரசாகிவிட்டது. பணத்தின் சுபாவம் பெறுவார் மரியாதை போகும். கொடுப்பவர் மரியாதை உயரும்.

மேலும் 10 கோடி திட்டத்தில் 1½ கோடி துண்டு விழுந்தால் அதைக் கொடுக்க முன்வருபவர் 3/20 பாகம் 15%-ற்கு உரியவர். அவர் கொடுப்பது முதலானால் பாதி இலாபம் கேட்பார். எப்படியும் 15%-க்கு ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார். மேலும் 25% (அ) 30% தர வேண்டி வரும். சமூகத்தில் பணத்திற்கு நேரத்தைப் பொறுத்து அதிக மரியாதை உண்டு. அதனால் அதை

ஜாக்கிரதையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆபீசர் மேஜை உயரத்திலிருந்தால்தான் அதிகாரம் செல்லும். அவருக்கும் பெரிய மேஜை பெரிய உடுப்பு, பெரிய பட்டம் உரியது. பணம் போல் பதவிக்கும் அதிகாரம் உண்டு.

(தொடரும்)

ஒக்டோபஸ்

ஜீவிய மனி

உடலாலும், உணர்வாலும் மனிதன் உழைத்தபொழுதும் மனம் பின்னணியிலிருந்தது. பின்னணியிலிருந்த மனம் முன்னணிக்கு வந்து நேரடியாகச் செயல்பட்டது. வீராணம் ஏரியை இங்கிலாந்து இன்ஜினீயர்கள் வந்து பார்த்தனர். 1000 ஆண்டுகட்குமுன் இன்ஜினீயரிங் அறிவு வளராத காலத்தில் எப்படி இந்த ஏரியைக் கட்டினர் என ஆச்சரியப்பட்டனர். கோபுரம், பிரமிட் போன்றவை கட்டியது உடல் உழைப்பால் முடியாது. அது அறிவு வளர்க்கியால் நடந்த செயல்கள். பணம் என்று முதல் ஏற்பட்டபொழுது அது ஓர் எண்ணம், அது மனத்தின் செயல். பணம் மனத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மனம் எண்ணத்தாலானது. எண்ணக்கோவைகள் சிக்கவின்றி சீராக அமைந்தால், எண்ணம் நிர்வாகத் திறன் (organizing power) பெறுகிறது. அதுவே சட்டமாகிறது. மனத்திற்கே எண்ணமுன்டு. எண்ணம் செயலைக் கட்டுப்படுத்தும். செயல்களின் போக்கையறிந்து அவற்றை எண்ணத்தின் திறனால் கட்டுப்படுத்துவது கட்டுப்பாடு. அதன் சிகரம் சட்டம், ஒழுங்கு (rule). மனிதனுடைய உழைப்பு, பொருள்களை உற்பத்தி செய்து விவியோகம் செய்ய உதவும் கருவி மனம். உழைப்பின் சிறப்பு, பொருள்களின் அளவு, தன்மை, விநியோகத்திற்குரிய நிபந்தனைகள் மனத்தால் அறிந்து அதை நிதானப்படுத்தி நிர்ணயம் செய்வது விலை எனப்படும். விலை என்பது மனத்தால் குறிக்கப்படுகிறது. இவ்வெண்ணக்கோவைகளின் மையம் பணம். இதற்கு அமைப்பு, ஸ்தாபனம், நிர்வாக அமைப்பு எனப் பெயரிடலாம். இது மனத்தின் செயல்.

அன்பர் அனுபவம்

திரு. S. சாய்ராமன், சென்னை

ஜீவனுள்ள பொருட்கள்

மனமாற்றத்தினால் ஏற்பட்ட ஒரு அனுபவத்தை தங்களிடம் விவரிக்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு, ஒரு வெளிநாட்டுத் தயாரிப்பான CROSS என்ற பேனாவை வாங்கினேன். அதன் விலை ரூ.1500/-.

அது எனது சட்டைப்பையில் சுத்தமாகப் பளிச்சென்று இருக்குமாறு மிகுந்த கவனத்துடன் பயன்படுத்தி வந்தேன். அது பளபளக்கும் ஸ்டீல் மேற்பகுதியும், கருமையான அடிப்பகுதியும் கொண்டது.

மற்றவர்கள் கண்களில் அந்தப் பேனா படுவது எனக்கு ஒரு பெருமையாக இருந்தது.

அதன் பயன்பாடு, எழுதும் அனுபவம் அதன் விலைக்கு ஏற்றார்போல் இருந்தது.

ஆனால் சில மாதங்களுக்குப் பின்னர், அதன் கருமையான அடிப்பகுதி பெயின்ட் உறியத் துவங்கியது. அதனால் நான் மிகவும் அமைதி இழந்தேன். கடைக்காரர் என்னை பழைய சரக்கைக் கொடுத்து ஏமாற்றி விட்டதாக எண்ணினேன்.

நாளைதெவில் அதன் பெயின்ட் திட்டுத்திட்டாக உறிந்து, அந்தப் பேனா களையிழந்தது.

அழகிழந்த அந்த பேனாவை அலுவலகத்தில் பயன்படுத்தினால் பொருத்தமாக இருக்காது என்று அதை வீட்டில் மட்டும் பயன்படுத்தி வந்தேன்.

பின்பு ஒரு நாள், எனது வீட்டு அலமாரியை சுத்தம் செய்ய விரும்பினேன். நீண்ட நாட்களாக அடைத்துக்கொண்டு இருந்த காலி பெட்டிகளை களையத் துவங்கினேன். அந்தப் பெட்டிகளுள் ஒன்று நான் மேற்சொன்ன பேனாவினுடையது.

அதைத் தூக்கி எறியும்முன், அதை திறந்துப் பார்த்தேன். அதன் மேலடுக்கு பேனா வைப்பதற்கானது. அடுத்த அடிஅடுக்கில், பேனாவின் குறிப்பேடும், வாரண்டி கார்டும் இருந்ததைக் கண்டேன். அதை மெதுவாக எடுத்துப் பார்த்தேன். குறிப்பேட்டின் தெளிவான வாசகம் கண்ணில் பட்டது.

“GUARANTEED FOR A LIFETIME OF IDEAS”

Here's to the power of the pen and those who know how to wield it to create and inspire.

மேலும் படித்ததில், பேனாவிற்கு நிரந்தர உத்திரவாதம் (Full Perpetual Warranty) என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை அறிந்தேன்.

உடனே, அந்தப் பெட்டி, குறிப்பேடு, வாரண்டி கார்ட் ஆகியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு வாங்கிய கடைக்குச் சென்றேன். என் வசம் வாங்கியதிற்கான பில் இல்லை. என்னிடம் இருப்பதெல்லாம் வாரண்டி கார்டும் பேனாவும் தான் என்றேன்.

அவற்றைப் பார்த்த கடைக்காரர், நாங்கள் கம்பெனிக்கு அனுப்பி வைக்கிறோம். சரி செய்தோ அல்லது வேறு புதிய பேனாவோ பெறலாம். ஆனால் முடிவு கம்பெனியுடையது என்றார்.

வாழ்நாள் உத்திரவாதம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதே என கேள்வி எழுந்து ரியாக்ட் ஆகாமல், அமைதியாக இருந்தேன். உங்கள் தரப்பில் இருந்து அதிகப்பட்ச முயற்சி எடுங்கள், சாதகமான பதிலைத் தாருங்கள் என்று வேண்டுகோள் மட்டும் விடுத்தேன்.

அடுத்த நாள், அவர்கள் என் பேனாவை கம்பெனிக்கு அனுப்பிவிட்டதாக தகவல் சொன்னார்கள். பத்து நாட்கள் கழித்து, மாலை 5 மணியளவில் ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. எனது பேனா தயாராக இருப்பதாகவும், எப்போது வேண்டுமானாலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள்.

அருள் வரும்போது, நமது தமஸ் எழுந்து, நமது நன்றியறிதலை தெரிவிக்கும் விதமாக அன்னையையும் பகவானையும் வணங்கி சமர்ப்பித்து ஏற்கத் தவறுவோம் என

ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளது போல, நானை வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் எழுந்தது.

அருளை ஏற்கும் விதமாக, என் எண்ணத்தைப் புறந்தள்ளி, அலுவலக வேலை முடிந்தவுடன் உடனே கடைக்குச் செல்ல வேண்டும் என தீர்மானித்தேன். கடைக்காரர் பேனாவை சரிசெய்து கொடுக்க தாமதமானதற்கும், என்னைக் காக்க வைத்ததற்கும் மன்னிப்புக் கோரினார்.

அன்னையின் அருளால் அந்தப் பேனா முன்பு இருந்ததைப்போல பளிச்சென்று மின்னுவதைப் பார்த்து மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் பெற்று Blessing packet உடன் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டேன்.

பல சமயங்களில், நாம் ரியாக்ட் ஆகி, நிலை இழந்து, அருளைத் தவறவிட்டு உடலளவிலும், மனத்தளவிலும் பாதிக்கப்படுகிறோம் என்பதை உணர்ந்தேன்.

நாம் நினைப்பதைப் போல பேனா ஜடம் இல்லை. அதற்கு உரிய கவனத்தை அளிக்கும் பொழுது அவை மகிழ்கின்றன. தம் மகிழ்வின் அடையாளமான பலன்களைக் கொடுப்பதற்கு அவை மிகவும் விரும்புகின்றன என்பது விளங்கியது.

ஒழிகளை

காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

பிரதி மாதம் இரண்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை சென்னை அடையாறில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30 மணிக்கு, மதர்ஸ் சர்வீஸ் சொசைட்டு நடத்தும் தியானக்கூடல் நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது. இதற்கான அனைத்துப் பணிகளையும், மாம்பலம் தியான மையம், மற்ற தியான மையங்களுடன் இணைந்து செயல்படுத்தும். அன்னையை மென்மேலும் அறிய ஆவல் கொண்ட அனைத்து அன்பர்களும் இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு பயணதைய வேண்டுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

பேரதிர்ஷ்டமும் அன்பர்களின் வருந்தத்தக்க response-உம்

N. அசோகன்

சென்னையிலிருந்து வந்த ஒரு அன்பர் தான் Amway பிசினஸ் மூலம் நிறைய சம்பாதிப்பதாகவும், அதன் காரணமாக 80,00,000/- மதிப்புள்ள மூன்று படுக்கையறையுள்ள ஒரு வீட்டை வாங்கப் போவதாகவும், அதன் பொருட்டு வங்கி ஒன்று அவருக்கு 60,00,000/- கடன் வழங்கியுள்ளதாகவும் கூறினார். அதை அவர் 15 வருடங்களில் திருப்பித்தர வேண்டும் என்றும் தம்முடைய Amway பிசினஸ் வருமானம் மூலம் தன்னால் இக்கடனை திருப்பித் தர முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதாகவும் கூறினார். அவர் இவ்வாறு சொன்னது எனக்கு மகிழ்ச்சியளித்தது. Amway பிசினஸில் 1,50,000/- வருமானம் பார்க்கலாம் என்பது அதுவரையில் எனக்குத் தெரியாமல் இருந்தது. 20 வருடங்களுக்குமுன் அந்த அன்பர் வேலை-யில்லாமலும் என்ன செய்வது என்று தெரியாமலும் திகைத்த நிலையில் இருந்தார். அவரின் தாயாரின் தோழி ஒருவர் தன் மகன் Amway பிசினஸ் செய்வதாகவும், தானும் விரும்பினால் சேரலாம் என்றும் கருத்து தெரிவித்தார். அவர் அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்த பிறகு இம்மாதிரி செய்தி வந்ததால், இதுதான் அன்னை காட்டிய வழி என்று அவர் எடுத்துக் கொண்டதாகச் சொன்னார். அதன் பிறகு அவர் வாழ்க்கையில் திரும்பிப் பார்க்கவே இல்லை. கடினமாக கஷ்டப்பட்டு உழைத்தார். அதன் விளைவாக மாதம் 10,000/- வருமானத்திலிருந்து மாதம் 1,45,000/- ரூபாய்ந்தார். இந்த துறையில் இன்னும் பல பேரை ஈடுபடுத்த முயற்சி செய்து-கொண்டிருக்கிறார். ஆனால், யாரும் அவருக்கேற்ற response-ஜி வழங்கவில்லை. அவர் சேர்த்த எல்லோருமே பகுதி நேர வேலையாக இதைச் செய்ய முடியவில்லை. இந்த வேலை நிறைய தனது நேரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது என்று குறைபட்டுக் கொண்டனர். ஆனால் அந்த அன்பரின் வாதம் என்னவென்றால், பகுதிநேர வேலையாக இருந்தாலும் 15

அல்லது 20,000/- வருமானம் கொடுக்கும். எனவே அது நல்ல வேலை என்பதாகும்.

இப்படிப்பட்ட வருமானம் தரக்கூடிய வேலையை வேண்டாம் என்று மறுப்பது இந்தியர்களுடைய சோம்பேறித்தனத்தைத்தான் காட்டுகிறது. இந்தியர்கள் குறைந்தபட்சம் முயற்சிக்கு அதிகப்பட்ச பலனை எதிர்பார்ப்பதாகத் தெரிகிறது. குறைந்தபட்சம் முயற்சிக்கு அதிகப்பட்ச பலன் வருமென்று அன்னை எங்கே சொல்லியிருக்கிறார்? மேலே குறிப்பிட்ட அன்பர் Amway business-க்குக் கிடைத்த வாய்ப்பை அன்னையின் நேரடி அழைப்பாகத்தான் எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். தான் அன்னையின் அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டது போல் என் மற்றவர்கள் ஏற்கவில்லை என்பதுதான் அவருடைய கேள்வி. Amway business மூலம் தனக்கு வரக் காத்திருப்பதாக அவர் சொல்கின்ற விஷயங்கள் நம்மை மிகவும் வியக்க வைக்கிறது. ஆனால் அவர் சொல்வதை யாரும் கேட்பதாக இல்லை. அன்னை அதிர்ஷ்டத்தை நமக்குக் கொடுக்க முன்வரும்போது நம் அதிர்ஷ்டத்தை நாமே கெடுத்துக் கொள்வதுபோல் தெரிகிறது.

ஒஜைகேஜிங்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

யோகத்தையோ, யோக வாழ்க்கையையோ மேற்கொண்டவர்க்கு சர்வம் பிரம்மம் என்பது தத்துவம். நமக்கு வெறும் கல்லாக இருப்பது உத்தம நிலையை நாடிச் செல்பவனுக்கு பிரம்மாகவும், விக்ரஹமாகவும் காட்சி அளிக்கும். அவனும் நம்மைப் போலவே ஒதைக் கல்லாக நினைத்தால் கல்லினுள்ளிருந்து தெய்வம் புறப்பட்டு வந்து அவனுக்கு ஞானம் உதயமாகும் வகையில் நடந்துகொள்ஞாம். அகந்ததயை அழித்து, கண்திறந்து பார்க்கும்வரை அவனுக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சனை தீராது. அகந்தமின் தோல்வியை அவன் ஏற்றுக்கொண்ட பின்னரே அவன் செயலில் அவனுக்கு வெற்றியுண்டு. அகந்தை எந்த உருவத்தில் வந்தாலும், உயர்ந்த சேவையில் வெளிப்பட்டாலும் அது அகந்தயாக இருக்கும்வரை அதற்கு வெற்றி கிடையாது.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 2 (சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 29.02.2016

(3) “நான் எதைச் சரியென நினைத்து செயல்பட்டினோ, அது சரிவரவில்லை. எனவே உலகை வழி நடத்தும் விவேகியென ஒருவரில்லை. நடப்பவை தற்செயலாக நடக்கின்றன. காரண காரியம் என்பது தர்ம நியாயமற்ற முரட்டுத்தனமாகும்.”

உலகம் தட்டையென நினைத்தபொழுது உருண்டையென விஞ்ஞானி கூறி அதற்குரிய காரணங்களைக் கூறினான். விஞ்ஞானி கூறுவதை நாம் ஏற்கலாம், மறுக்கலாம். நாமே உலகம் உருண்டையென அறியும் திறன் நமக்கில்லை. ராக்கெட்டில் வானவெளியில் போனபொழுது உலகம் உருண்டையெனக் கண்டனர். உலகம் எப்படி நடக்கிறது என அறிய, அறிபவர் மனம் உலகத்தைக் கடந்த நிலையில் செயல்பட வேண்டும். எனிய மனிதன் தன் குடும்ப வாழ்வையே அறிய முடியாதவன். உலகம் எப்படி இயங்குகிறது என அவனுக்குப் புரியுமாறு கூறும் தத்துவம் இதுவரை எழவில்லை. கதைகளைக் கூறலாம். அவன் அதை ஏற்க வேண்டும், முடியாவிட்டால் பலனில்லை. நமது பரம்பரையில், “சாஸ்திரம் பொய்யானால் சங்கிர கிரஹணத்தைப் பார்” என்பார்கள். சாஸ்திரிப்படி கிரஹணம் நிமிஷம் தவறாமல் வருகிறது எனில் சாஸ்திரம் மெய்யெனக் கொள்ள வேண்டும். Book II /1-ஆம் அத்தியாயத்தில் மேற்கூறிய கருத்திற்கு பதில் கூறுகிறார். உலகம் இறைவனால் படைக்கப்பட்டது என்பதை மாற்றி இறைவனே உலகமானான் என்று கொண்டால் உலகம் தற்செயலாய் செயல்படவில்லை, ஓர் சட்டப்படி செயல்படுகிறது என விளக்கிக் கூறுகிறார். அவன்றிடானும் அசையாது என்பது மரபு பெற்ற ஞானம். பகவான் கூறுவது: எந்த அணுவும் எல்லா அணுவுடனும், எல்லா அனந்தத்துடனும் நேரடியாக இணைந்திருப்பதால் - integral, ஒன்றி இணைந்திருப்பதால் - எதுவும் எல்லாவற்றையும் எப்படியும் அசைக்கவல்லது. மனிதன்

இந்த முழு இணைப்பை அறியாமல், நடப்பவை தற்செயலாய் நடக்கின்றன என நினைக்கிறான். மனிதனுடைய பார்வை பகுதி. இறைவனுடைய செயல் முழுமையானது. ஓர் பெரிய விழாவில் ஆயிரமாயிரம் விளக்குகள் எரிந்தால் எல்லா விளக்குக்கட்கும் உரிய தனி சுவிட்ச் உண்டு. விழாப்பந்தலுக்கு வரும் கரண்ட் எல்லா விளக்குகளையும் எரிய வைக்கிறது. உலக நிகழ்ச்சிகள் பலவேறு கோணங்களில் இணைந்துள்ளன என்றாலும் எல்லா நிகழ்ச்சிகட்கும் உரிய ஒரே தொடர்பும் உண்டு. அவற்றை 3 அடுக்கடுக்கான தொடர்புகளாக நாம் அறியலாம். பரமாத்மாவும் பாதாளமும் உள்ளது ஒரு தொடர்பு, ஆத்மாவும் ஜடமும் அடுத்தது. முடிவாக இறைவனும் இயற்கையும். இதை நாட்டிலும், நம் வாழ்விலும் காணலாம். “உங்கள் திருமணம் கலப்புத் திருமணமா?” என்ற கேள்வி 40 மணி நேரம் தமிழ் நாட்டில் கரண்டடை நிறுத்தியது. மூன்றாரை இலட்ச திட்டத்திற்கு முதலீடிட்ட திட்டம் இரண்டு கோடி உதவி பெறுவது ஜடமும் ஆன்மாவும் செயல்படுவது. முடிவானது இறைவனும் இயற்கையும். கோபம் எழுந்தால் இயற்கை பூகம்பமாக, புயலாக வெடிப்பது அந்த நிலை பரிணாமம். நாம் மேற்கொள்ளும் செயல் எந்த நிலைக்குரியது? நம் முயற்சி எத்தகையது? சமர்ப்பணம் எப்படி இங்கு செயல்படும் என அறிவது நம் செயலை நாமறிவதாகும். தடம் மாறிச் செல்வதை சமர்ப்பணம் தடை செய்தால் உலகம் செயல்படுவதையும் அதில் நாம் கலந்து கொள்வதையும் காணலாம். இது தற்செயல்ல, இந்நிலை சட்டத்திற்குட்பட்டதால் இப்படி என் சமர்ப்பணத்திற்குக் கட்டுப்படுகிறது என அறியலாம். கண்மூடி செயல்படுபவர் நல்லது வந்தாலும் எப்படியென அறியார். கெட்டது வந்தாலும் புரிந்து கொள்ள மாட்டார். அவர் புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும் கண் திறந்து பார்ப்பவருக்குத் தெளிவாகப் பெறியும். எது சட்டம், எது சக்தி, எது எப்படி செயல்படுகிறது என்பது தெள்ளத்தெளிவாகத் தெரியும். தகப்பனாருக்கு அடங்கிய மகன், ஒரு ஜிளம் பெண்ணை சர்க்சில் நிச்சயம் செய்தால், யோகிக்கு மட்டுமல்ல, அங்குள்ள அனைவருக்கும் இந்த நிச்சயம் செல்லாது, முடிவு தகப்பனார்

கையில் உள்ளது, தகப்பனார் ஒத்துக் கொண்டால் நடக்கும், ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டால், மகனுக்கு நிச்சயத்தைக் காப்பாற்றும் திறனில்லை, இந்த மகனால் தகப்பனார் காலத்திற்குப் பின்னும் அவரை மீறி செயல்படும் திறன் இல்லை, அவரே செய்தாலும் வாழ்வு அச்செயலை ரத்து செய்யும் என தெள்ளத் தெளிவாகப் புரியும், சொல்பவர், காரியம், நேரம், உத்தரவு தருபவர், ஏற்க வேண்டிய உலகம் இவற்றுக்குக் கட்டுப்பட்ட செயல்கள் உண்டு. இவற்றுள் ஒரு அம்சத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட செயலுண்டு. சில அம்சங்கட்கும் கட்டுப்பட்ட செயலுண்டு. பல அம்சங்கட்குப்பட்டவை, எந்த அம்சத்தாலும் கட்டுப்படாதது எனவும் செயல்களை அன்பர்கள் கண்டுள்ளனர். இவையைனத்தையும் மீறி தானே தன்னைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் செயல் எழுந்து செயல்பட்டால், தடையாக இருக்க வேண்டிய ஒவ்வொரு அம்சமும் திருவருமாறி உதவுவதைக் காணலாம். இந்திய சுதந்திரம் 1942-இல் கிரிப்ஸ் மிஷனிலும், 1946-இல் cabinet மிஷனிலும், 1947-இல் மெளன்ட்பேட்டன், காந்திஜி, ஜின்னா, அகிம்சை, வங்காளப் பஞ்சம், 1946-இல் எழுந்த நேரடிப் போராட்டம், ஒரு கோடி மக்கள் இடம் பெயர்ந்தது டெல்லி அழியும் நிலையை எட்டியது, எல்லாவற்றையும் மீறி சத்திய ஜீவிய சக்தியால் நிறைவேறியதை பகுதி பகுதியாகப் பல இடங்களில் எழுதியுள்ளேன். தற்செயல் என்பதேயில்லை. எல்லாம் இறைவன் செயல் என்பதை II/1-ஆம் அத்தியாயம் விளக்குகிறது.

(தொடரும்)

ஒக்லஹோம்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தேவையால் ஜடமான எண்ணமும், ஆசையால் பிராணனின் எண்ணமும், அறிவால் சிந்தனையும், ஆத்மாவில் மெளனமும் எழும்.

அன்னை இலக்கியம்

ரூ

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

சமர்ப்பணன்

ருநுவின் விழிகள் விரிந்து திறந்திருந்தாலும் அவன் எதையும் காண்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அகக் கொந்தளிப்பு புற்றில் வெளிப்பட அதிக காலம் ஆகாது என்றறிந்து கொண்ட ரிஷி பிரம்மதி தன் மகனின் அகத்தை அமைதிப்படுத்த முனைந்தார்.

‘மகனே, ஆதியிலே பிரம்மம் மட்டுமே இருந்தது. பிரிவின்றி, படைப்பின்றி, காலமின்றி, வெளியின்றி அது மட்டுமே இருந்தது. ஏற்காக இருக்கிறோம் என்று அறியாமை சிறிதுமற்ற அதற்கே புரியவில்லை. மறக்க முடியாத தன்னை மறந்து விட்டால், பிரிக்க முடியாத தன்னை பிரித்துவிட்டால் என்ன நிகழும் என்று அறிய சிறு குழந்தை போல ஆர்வமற்றது.’

‘படைப்பிற்கான எல்லா வித்துக்களையும் கொண்ட மகத்தான அசத்தாகவும், வித்துக்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சத்தாகவும் தன்னுள் இரு சிறு புள்ளிகளை பிறப்பித்து புன்னகைத்தது. சத்புருஷன் தன் சித்தாற்றலால் தன்னையே அகமாகவும், புறமாகவும் பிரித்துப் பார்த்து ஆனந்த அனுபவம் பெறத் தொடங்கியது.’

‘பிரிக்க முடியாத தன்னை சற்றுப் பிரித்ததாக பாவனை செய்தாலே இத்தனை ஆனந்தம் பிறக்கிறதா என வியந்த பிரம்மம் தான் பெறும் ஆனந்தத்தை முழுமையாக்க முடிவு செய்தது. தனக்குள் தன்னை புதைக்க முயன்றது. எல்லையற்ற அறிதலைக் கொண்ட பிரம்மத்தால் முதல் நிலையில் தன்னை முற்றாக மறக்க முடியவில்லை. தன்னையே பொருளாக்கி முதல் நிலையில் ஒரு படி கீழறங்கி நான் அவனில்லை என்று, கேட்பவர் எவருமில்லை என்பதால், தனக்குத் தானே கூறிக் கொண்டது.’

‘அடுத்தடுத்த படி நிலைகளை உருவாக்கி ஓவ்வொரு நிலையிலும் தன்னை மேலும் மேலும், மறக்கவும், பிரிக்கவும் முயன்று இறுதியில் வெற்றி பெற்றது.’

‘காலத்தையும், வெளியையும், பிரிவையும், இருமையையும் அகந்தையையும், அறியாமையையும், ஆற்றலின்மையையும், இருளையும், மரணத்தையும், வலியையும், வேதனையையும் தோற்றுவித்து மகிழ்கிறது, விண்ணுலகையும், மண்ணுலகையும், மரணவுலகையும், ஆன்மாவையும், ஜடத்தையும், காதலையும், பிரிவையும், புருஷனையும், பிரகிருதியையும், ஆணையும், பெண்ணையும் படைத்து பரமானந்தம் பெறுகிறது.’

‘ஆடுபவனும் அதுவே, ஆட்டமும் அதுவே, ஆடலரங்கமும் அதுவே, ஆட்டத்தைப் பார்க்கும் கூட்டமும் அதுவே, துவக்கமும் அதுவே, முடிவும் அதுவே. அதுவன்றி பிறிதொன்று இல்லை.’

‘ஜனனமும், மரணமும், ஆன்மாவும், ஜடமும், தேவனும், அசரனும், இருஞும், ஒளியும், அன்பும், பகையும், கூடலும், பிரிதலும், அழுதும், நஞ்சும், இனிமையும், கொடுமையும், இருத்தலும், இன்மையும், செல்வமும், வறுமையும், அதுவென்று அறிகி!

‘எனவே மரணம் என்பது பிரம்மத்தின் ஒரு தோற்றமே என்றறிந்து தெளிவாயாக. நடந்ததை மறந்து உன் கடமைகளை செய்யத் தொடங்குவாயாக! என்றார் ரிஷி பிரம்மதி.

‘குற்றமற்ற என் மகன் ரூரு என் பிரமத்வாராவை இழந்தான்?’ கண்ணரீ வழிய கணவரிடம் கேட்டாள் கிரீடசி.

‘என்னைவிட, உன்னைவிட, நம் மகனைவிட பிரமத்வாரா ஓராயிரம் நிலைகள் உயர்ந்து நின்றவள். பேரருள் எப்போதும் தகுதியை புறக்கணித்து பரிசு தருகிறது. ஆனால் பெற்ற பரிசினை தக்க வைத்துக் கொள்ள, பெற்றவன் தன் தகுதியை வளர்த்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு தகுதியை வளர்த்துக் கொள்ளாதவன் பெற்றதை இழக்கிறான். தவிக்கிறான்’ என்றார் ரிஷி பிரம்மதி.

‘என் மகன் தகுதியற்றவனாக இருக்கட்டும். உங்கள் பார்வையில் உயர்ந்தவளான பிரமத்வாரா என் மரணத்தை தழுவ வேண்டும்?’ என்று கேட்டாள் கிரீடி.

‘உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவரை ஏற்கும் போது ஏற்படும் விபத்து இது. தாழ்ந்தவர் உயர் மறுக்கும் போது அவன் பாரம் தாங்காமல் உயர்ந்தவர் மண்ணில் விழுத்தான் வேண்டும்’ என்றார் ரிஷி பிரம்மதி.

‘நம்முடன் இருப்பவர்களை அவர்கள் வாழும்போது நாம் அறிவதே இல்லை. நாம் அவர்களை அறியத் துவங்கும் போது அவர்கள் நம்மோடு இருப்பதில்லை’ என்ற ரூரூ உண்மையை உணர ஆரம்பித்தான்.

‘நண்பரே! கசப்பான உண்மைகளை எடுத்துரைக்கும் நேரம் இதுவல்ல’ என்று ரிஷி ஸ்தூலகேசர், ரிஷி பிரம்மதியை மென்மையாகக் கடிந்து கொண்டார்.

‘தன் இணையை உண்மையாக நேசிப்பவர்களுக்கு மட்டும்தான் பிரிவு தரும் வேதனை புரியும், நேசிக்கத் தெரியாதவர்கள்தான் தத்துவம் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள்’ என்று வருத்தத்துடன் கூறினாள் கிரீடி.

என் வற்றாத அன்பிற்கு என்றுமுரியவனே! ‘ஈஷா வாஸ்யம் இதம் சர்வம்’ என்ற உபநிஷத் மந்திரத்தை நான் ஒதுவதை நீ எத்தனையோ முறை கேட்டிருக்கிறாய். பிரபஞ்ச இயக்கத்தில், தனிமனித இயக்கத்தில் உள்ள அனைத்தும் - அது எதுவாயினும் - இறைவன் இருப்பதற்காகவே இருக்கின்றன. பற்றை விட்டு-விடுதலின் மூலம் சுகமடைய வேண்டும். அடுத்தவருக்குரிய, பிரம்மத்திற்குரிய, செல்வத்தின்மேல் ஆசைப்படாதிருப்பாயாக. பிரமத்வாரா பிரம்மத்தின் செல்வம்’ என்றார் ரிஷி பிரம்மதி.

‘இத்தனை செல்வமுள்ள, இத்தனை வலிமை மிக்க பிரம்மம் மரணமாக என் மாறவேண்டும்?’ என்று கிரீடி தன் கணவரிடம் கேட்டாள்.

‘உப்பை கைகளால் அள்ளி உண்ண முடியாது. ஆனால் அதன் ஒரு பரலை சேர்க்காவிட்டால் உணவை சுவைக்க முடியாது. சிறிதளவு உப்பைப் போல வாழ்வில் ஒரே ஒருமுறை

மட்டும் மரணம் நிகழ்கிறது. மரணமிருந்தால்தான் வாழ்வு சுவையுள்ளதாக இருக்குமென பிரம்மம் நினைத்தால் அதற்கு நாமென்ன செய்ய இயலும்? பெரிதான பிரபஞ்சத்தை படைத்த பிரம்மத்திற்கு, சிறிதான மரணத்தை அனுபவித்து மகிழும் சின்னஞ்சிறு உரிமைகூட இல்லையா?’ என்று கேட்டார் ரிஷி பிரம்மதி.

ஒரே மகன் துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும்போது அதைப் பற்றி தத்துவ விசாரணை செய்யும் கணவர்மீது கிரீடி கிரீடி அடங்காத சினமெழுந்து, கணவரின் வார்த்தைகளை ஓட்டி, ஆனால் அவரது கருத்துகளை வெட்டி பேச ஆரம்பித்தான் கிரீடி.

‘மகனே! உன் தந்தை கூறுவது முற்றிலும் உண்மையென ஏற்போம். அனைத்தும் பிரம்மம் என்றால் நீயும் பிரம்மமே! அனைத்தும் உனக்கும் உரியனவே. எனவே, நீ நல்வாழ்வு பெற விருப்பம் கொள்வது முற்றிலும் முறையானதே, அறியாமையில் இருப்பவன் பெறும் அறிதல், அறியாமையை அறியாதவன் பெறும் அறிதலைவிட உயர்ந்தது. ஏனெனில், அறியாமையும், அறிதலும் சேர்ந்ததே பூரண ஞானமாகும். மகனே, நீ காதலில் பிரிவை அறிந்து விட்டாய். எனவே, நீ இனி பெறப்போகும் காதல் பூரணமானதாகத்தான் இருக்க முடியும். உலகில் உள்ளவன் ஒருவனே. அவனே ஆணாகவும், பெண்ணாகவும், புருஷனாகவும், பிரகிருதியாகவும் ஆகிறான். எல்லா பெண்களும் அந்த ஒரு பெண்ணின் பிம்பங்களே. பிரமத்வாவை காதலித்தபோது, உண்மையில் நீ பிரகிருதியைத்தான் காதலித்தாய். அப்பிரகிருதியைக் காதலித்தாய் என்பதன் பொருள் உலகிலுள்ள எல்லா பெண்களையும் காதலித்தாய் என்பதாகும். நீ வேறொரு பெண்ணை மணப்பாயானால், அது பிரமத்வாராவை மணப்பதன்றி வேறென்ன?’ என்றாள் கிரீடி.

தவிக்கும் தாய்மையின் குதர்க்கத்தை ஏற்கவில்லை என்றபோதிலும், அது ரூருவிற்கு ஆறுதல் தந்தால் போதும் என்ற எண்ணத்தோடு மௌனம் காத்தார் ரிஷி பிரம்மதி.

ரூரூ பதில் கூறவில்லை.

11. புனர்ஜென்மம்

பித்தனைப் போல அசைவின்றி அமர்ந்திருந்த ரூரூவை கிரீடசி அணைத்துக் கொண்டாள். தன் விழிநீரை துடைத்துக் கொண்டு, மகனின் விழிநீரை துடைக்க முனைந்தாள். ‘மகனே! பிறந்தவர் இறக்க வேண்டும் என்பது எவராலும் மாற்றப்பட முடியாத பிரபஞ்ச விதி. தனக்குத் தரப்பட்ட வாழ்நாளில் அறந்தவறாமல் வாழ்ந்து, ஒவ்வொரு கணமும் அதிகப்படச் சூனந்தத்தை அடைவதே அவன் கடமை. நீ அறந்தவறியவனில்லை. சில நாட்கள் என்றாலும் பிரியம் வதா மூலம் அதிகப்படச் சூனந்தத்தை அடைந்திருந்தாய். கடந்த காலத்தை எண்ணி கலங்குவதை மறந்துவிடு. எதிர்காலத்தை எண்ணி கற்பனையில் மயங்குவதை நிறுத்தி விடு. நிகழ்காலத்தில் வாழ்த் துவங்கு’ என்றாள்.

மெளனமாக இருந்தான் ரூரு. மொழியறியா மலையோடு பேசுவதைப் போலுணர்ந்தாள் கிரீடசி.

‘மகனே! உன் ஆன்மீக அறத்தை பிழையின்றி செய்தால், இப்பிறவியில் இழந்த இன்பத்தை போல பல மடங்கு இன்பத்தை அடுத்த பிறவியில் பெறுவாய். சாதாரண மனிதர்களே அதை சாதித்திருக்கிறார்கள். நீ மகிரிவிகளின் வழிவந்தவன்.’

‘முன்னொரு காலத்தில் தாம்பு என்ற பெண்ணிருந்தாள். அழகுக்குரிய அறுபத்திநான்கு தன்மைகளில், சாமுத்ரிகா ஸ்ட்சனங்களில் ஒன்றைக்கூட பெறாமல் பிறந்தவன். பேரழகனை மணமுடிக்க விரும்பியும் தன்னிலை அறிந்து ஏதோ ஓர் ஆண்மகனை மணந்தால் போதும் என்று காத்திருந்தாள். அவன் தந்தை அவளை மணப்பவனுக்கு தன் பெருங்கருஷுலத்தையே மணப்பரிசாக தருவேன் என்று அறிவித்தான். ஆயினும் தள்ளாத வயோதிகளும் அந்த இளம் பெண்ணை மணக்க முன்வரவில்லை.’

‘நெஞ்சும் நொறுங்கிய தாம்பு, நான்முகனை எண்ணி தவமிருந்தாள். நான்முகன் அவன் முன் தலைகுணிந்து நின்றான். ‘என்னை துயாத்தில் ஆழ்த்திய பெண்ணுடலை வெறுக்கிறேன்.

ஆனால் ஆண்மையின் அரவணைப்பிற்காக ஏங்குகிறேன்’ என்றாள் தாம்பு.

‘என் பிழையால் உன் வாழ்வு பசுமையற்று வறண்டது. அடுத்த பிறவியில் பசுமைமிக்க இலையாக உலகெங்கும் மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பாய். ஒவ்வொரு நாளும் உன்னை சுவைக்க ஆண்கள் ஏங்குவார்கள். மங்கல நிகழ்ச்சிகளும் இல்லறமும் தாம்புலம் தரிக்காமல் நிறைவேறாது’ என்று ஆசிரிவதித்தார் நான்முகன்.

‘மகனே! ஒரு எளிய பெண்ணே நான்முகனை அழைக்க முடியுமானால் பிருகு மகரிஷியின் பெயரானால் எந்தத் தேவனையும் அழைக்க முடியும். அழைத்து அடுத்த பிறவியை ஆனந்தமயமானதாக ஆக்கிக் கொள். மறுபடியும் நீங்கள் இருவரும் பிறந்து மணமாலை சூடுவேண்டும், முதுமைவரை பிரிவின்றி ஆனந்தம் பெற வேண்டுமென தவம் செய், உனக்காக இதைச் செய்ய என் மனம் விழைந்தாலும் அவரவரே தத்தமக்கு ஆன்மீகப் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற விதியை எண்ணால் மீற முடியாது. உன் அறத்தை நீ செய்வாயாக’ என்று நெகிழ்ந்த குரவில் கூறினாள் கிரீடசி.

‘அடுத்த பிறவியில் இழந்ததைப் பெற முடியுமானால் இப்பிறவியிலோயே அதை என் பெற முடியாது?’ என்ற எண்ணம் ரூருவின் மனதில் தோன்றியது.

‘கிரீடசி, ரூருவிற்கு இப்போது தேவைப்படுவது தனிமைதான். ஆறுதலோ, அறிவுரையோ இல்லை. அவன் தெளியும்வரை சற்று விலகி இருப்போம்’ என்றார் ரிஷி பிரம்மதி.

தாயும் தந்தையும் விடைபெறாமல் விலகிக் சென்றனர்.

அனைவரும் சென்ற பின்னும் மித்ர ரூருவின் அருகிலோயே அமர்ந்திருந்தான்.

ஐஷை

12. வென்றவனின் தோல்வி

தன் நண்பனின் அருகே அமர்ந்திருந்த மித்ர, ‘ஆன்மீக முயற்சியால் அடுத்த பிறவியில் இழந்த காதலை மீண்டும்

பெறலாம்’ என கிரீடி கூறிய நல்வார்த்தைகள் ரூருவிடம் எந்த மாறுதலையும் ஏற்படுத்தாததைக் கண்டு பெருமூச்சு விட்டான்.

ஓன்றைப் பெற வேண்டும் என மனிதன் ஆசைப்பட்டு-விட்டால் ‘அதை இன்றே பெற வேண்டும் இப்போதே பெற வேண்டும் நாளைவரை காத்திருக்க முடியாது’ என்று பதறுவதே அவன் சுபாவம். மறுபிறவிவரை காத்திருக்கும் பொறுமை எவரிடம் உண்டு?

‘ரூரு, அன்னை கிரீடி கூறிய நல்வார்த்தைகள் எந்த மனிதனுக்கும் ஆறுதல் தராதலை. ஏனென்றால் அவை மெய்யால் ஆனவை. பொய்யான கற்பனைகளோடும் நடக்க முடியாத நம்பிக்கைகளோடும்தான் மனிதன் நிகழ்காலத்திலிருந்து எதிர்காலத்தினுள் நுழைகிறான்.

‘இறைவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன் மட்டுமே தன் மனப்பார்வையை பிரம்மப்பார்வையாக மாற்றிக் கொள்கிறான். அவன் பிறவிகளுக்கும், காலங்களுக்கும் கட்டுப்படாதவன். மாறாக அவற்றை அவன் கட்டுப்படுத்துகிறான். உன் மனிதப்பார்வையை மாற்ற நீ முடிவெடுப்பாயாக. கடமை எது என அறிவாயாக. பெண்மீது கொண்ட பிரியத்தால் மக்களுக்கு தான் ஆற்ற வேண்டிய கடமையை மறந்த மாமன்னர் புரூரவஸ் செய்ததை நீ அறிவாயே! நீ அறிந்ததை உனக்கு நினைவுட்டுகிறேன்’ என்றான் மித்ரு.

ஆயிரமாயிரம் நடன மங்கையர் உள்ள தேவலோகத்தில் ரம்பா, மேனகா, ஊர்வசி ஆகிய மூவர் இனையற்ற பேரழகிகளாகவும், இன்பத்தின் ஊற்றுகளாகவும் இருக்கின்றனர். உடலால் வாழ்பவர்களை மகிழ்விப்பவள் ரம்பா. உணர்வால் வாழ்பவர்களை மகிழ்விப்பவள் மேனகா. மனதால் வாழ்பவர்களை மகிழ்விப்பவள் ஊர்வசி.

மாமன்னன் புரூரவஸ் உடலையும் உணர்வையும் தன் கட்டுப்பாடில் வைத்திருந்தான். அவன் மனம் மட்டும் தானிருக்கும் நிலையிலிருந்து மேலுயர இடைவிடாது முயன்று கொண்டே இருந்தது. உடலையும், உணர்வையும் மனதால் வென்றவன், மனதை எதைக் கொண்டு வெல்வது என அறியாதிருந்தான்.

ஓருநாள் அவன் வனத்தில் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்த போது நதியில் நீராடிக் கொண்டிருந்த அப்சரசான் ஊர்வசியைக் கண்டான். ஓளியைத் தேடிக் கொண்டிருந்த அவன் மனம் ஊர்வசியை அந்த ஓளியாகக் கண்டது. ஊர்வசி தன்னுடைய இரண்டு ஆட்டுக்குட்டிகளோடு கரையேறும்போது அவளுக்கு கை கொடுத்தான். மனித உடலின் பெருமையை மேலுலக மங்கையும் அறிந்து கொண்டாள்.

ஊர்வசியை மனக் விரும்பினான் புரூரவஸ்.

‘மன்னரே! மண்ணுலகில் சிறந்த மனிதரான உம்மை மனப்பது எனக்கும் உவப்பானதே. ஆனால், ஓன்றைப் பெற அதற்குரிய நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்’ என்றான் ஊர்வசி.

‘உனக்காக எதையும் தியாகம் செய்வேன். உன் நிபந்தனைகளைக் கூறு. அவை எவ்வளவு கடினமானவையாக இருந்தாலும் அவற்றை ஏற்பேன்’ என்றான் புரூரவஸ்.

‘அன்பரே! முதல் நிபந்தனை, இந்த இரண்டு ஆட்டுக்குட்டிகளையும் என் குழந்தைகளைப் போல பிரியத்துடன் வளர்த்து வருகிறேன். அவை அரண்மனையில் நம்மோடு இருக்கும். நீர் அவற்றை பாதுகாக்க வேண்டும். இரண்டாவது நிபந்தனை, நம் பள்ளியறை ஓளியற்று இருளில் இருக்க வேண்டும். எக்காரணம் கொண்டும் ஆடையற்ற நிலையில் உம்மை நான் காணக் கூடாது’ என்றான் ஊர்வசி.

சிரித்தான் புரூரவஸ். ‘இத்தனை எளிய நிபந்தனைகளா! அவற்றை ஏற்கிறேன். மனித சுபாவத்தை மாற்ற வேண்டும், மரணத்தை வெல்ல வேண்டும் என்பன போன்ற நிறைவேற்ற முடியாத நிபந்தனைகளை விதிப்பாயோ என்று அஞ்சினேன்!’ என்றான்.

அதன்பின் புரூரவஸின் கைகளிலும் இதயத்திலும் ஊர்வசி சிறைப்பட்டாள். புரூரவஸின் மனம் ஊர்வசியிடம் சிறைப்பட்டது.

நுகருந்தோறும் பெருகும் இன்பத்தை இருவரும் பெற்று காலத்தை மறந்திருந்தனர்.

பொறுமையிழந்தான் இந்திரன். ஊர்வசியை விண்ணுலகிற்கு வரச் சொன்னான். ஆன்மா உள்ள மனிதனை அதிகமாக

விரும்பிய ஊர்வசி தேவேந்திரனின் ஆணையை உதாசீனம் செய்தாள். வெகுண்டான் இந்திரன்.

நிலவொளியற்ற அமாவாசை இரவில் புனரவஸின் அந்தபுரத்திற்குள் நுழைந்த இந்திரன் ஆடுகளை கவர்ந்திமுத்துச் சென்றான். ஆடுகளின் கணைப்பொலி கேட்டு பள்ளியறையிலிருந்த புனரவஸாம், ஊர்வசியும் கண்விழித்தனர்.

‘மன்னரே, என் ஆடுகளை காப்பாற்றுங்கள்’ என்றாள் ஊர்வசி.

ஆடையணிய நேரமில்லை. கள்வனை உடனே பிடிக்க வேண்டும். ‘அமாவாசை இருளில் தான் ஆடையற்றிருக்கும் நிலையை ஊர்வசியால் காண முடியாது’ என்று கணப்பொழுதில் முடிவெடுத்த புனரவஸ் பள்ளியறைக் கதவுகளை பாய்ந்து திறந்தான்.

மின்னலாக பல முறை அதிர்ந்தான் இந்திரன். ஆடையற்ற புனரவஸை ஊர்வசி கண்டுவிட்டாள். திகைத்து நின்றான் புனரவஸ். ஆடுகளோடு மறைந்தான் இந்திரன்.

‘அன்பரே! எனக்கு தந்த இரண்டு வாக்குகளையும் காக்கத் தவறிவிட்டீர்’ என்று கூறி விழிநீர் சோர மன்னுலகிலிருந்து மறைந்தாள் ஊர்வசி.

பித்தனான் புனரவஸ் ஊர்வசியைத் தேடி உலகெங்கும் அலைந்தான். கைலாய மலைக்குச் சென்றான். அவன் மீது கருணை கொண்ட தேவரிஷி ‘மகத்தானவற்றைப் பெற வேண்டுமானால் மகத்தானவற்றை தியாகம் செய்ய வேண்டும். உன் வாழ்வில் எது மகத்தானது என நினைக்கிறாயோ அதை தியாகம் செய். அடுத்த கணமே ஊர்வசியை அடைவாய்’ என்றார்.

‘வாழ்வு மகத்தானது. அதை அனுபவிக்கும் ஊனுடல் அதைவிட மகத்தானது. தேவர்களிடம் இல்லாதது. ஊர்வசியைப் பெற என்னுடலை தியாகம் செய்கிறேன்’ என்றான் புனரவஸ். அடுத்த கணமே அமரவுலகில் ஊர்வசியின் அணைப்பிலிருந்தான் புனரவஸ்.

கதையைக் கூறி முடித்த மித்ரு, ‘ரூரு, உடல் மகத்தானது. பிரபஞ்சத்தின் எந்த ஜீவனும் பெறாத வரமது. அதை விட்டுவிட

முன்வந்த புனரவஸ் தன் காதலியை உடனே மீண்டும் அடைந்தது போல் நீயும் பிரியம் வதாவை உடனே அடைய முடியும். அத்தியாகத்தை செய்ய வேண்டும் என நீ முடிவெடுக்கலாம். ஆனால், பிருகு மகரிஷியின் பெயரனே! அச்செயல் இழிவானது. தன்னையோ, பிறரையோ அழிக்க எவருக்கும் அதிகாரம் இல்லை. இறைவனின் ஆணை இருந்தால் மட்டுமே அதை செய்யலாம்.’ என்றான்.

ரூருவிடமிருந்து மெளனமே பதிலாக வந்தது. நெடுநேரம் ரூருவின் அருகில் அமர்ந்திருந்துவிட்டு எதுவும் கூறாமல் எழுந்து நடந்து விலகிச் சென்றான் மித்ரு.

‘புனரவஸ் ஊர்வசியை மீட்கவில்லை. வாழ்வில் தோற்று, உடலை விட்டு அவனை தேடிச் சென்று சேர்ந்து கொண்டான். நான் உடலோடு வாழ்விலிருந்து போராடுவேன். பிரியம் வதாவை உடலோடு இந்த வாழ்விற்குக் கொண்டு வருவேன்’ என்று எண்ணினான் ரூரு.

ஒக்டை

13. அமரர்களின் இயலாமை

ரூரு தான் இதுவரை கற்றவற்றை எண்ணிப் பார்த்தான். ‘இவையெல்லாம் ஞானப் பெட்டகத்தில் பூட்டி வைக்கப்பட வேண்டிய ஆபரணங்கள்தானா? ரிஷிகளுக்கான அலங்காரப் பொருள்தானா? இவற்றால் பயனெடுவும் இல்லையா? பிரியம் வதாவை மீட்க கற்றவற்றை இன்று பயன்படுத்துவேன். நடைமுறையில் பயன் தருமென்றால் மட்டுமே இவை இனி என்னோடு இருக்கும்’ என்று முடிவெடுத்தான்.

வேத தேவர்களை ஓவ்வொருவராக அழைத்தான். பற்றி எரியும் தன் இதய வேள்வியில் தன் கண்ணீரையே நெய்யவியாக இட்டு தேவர்களை அழைத்தான்.

அமரதேவர்கள் ஓவ்வொருவராகத் தோன்றினர். ரூரு கேளாத்தை தர முன்வந்தனர். அவன் கேட்டதை தர எவராலும் இயலவில்லை.

‘உன் வாழ்வை விரிய வைப்பேன். வேறொன்றும் கோராதே’ என்றான் வருணதேவன். ‘மகத்தானவனாக உன்னை மாற்றுவேன், மரணதேவனை மாற்றும்படி என்னிடம் கேட்காதே’ என்றான் இந்திரன்.

‘உன்னை ஓளிமிக்கவனாக ஆக்குவேன். ஆனால் நான் இருளதேவனை நெருங்கமாட்டேன்’ என்றான் சூரியன். ’நான் இனிமையைத் தருபவன். கொடுமையில் காவலனை நாளநியேன்’ என்றான் சந்திரன்.

‘என்னால் வேகமாக நகர முடியும். ஆனால் எத்தனை வேகமாக நகர்பவரையும் கவரவல்லவனை நாளெனதிர்க்க மாட்டேன்’ என்றான் மாருதி.

‘வலிமையும், துணிவும் என்னிடம் உண்டு. ஆனால் அவையும் காலனிடம் தோற்பவையே’ என்றான் ஆர்யமா. ‘இன்பத்தைத் தருபவளான என்னால் துண்பத்தை இன்பமாகக் கருதுபவனை புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை’ என்றாள் பாகதேவி.

‘என் மென்மையையும், அன்பையும் காண மறுப்பவன் அந்தகன்’ என்றான் மித்ரன். ‘உதயத்தை உண்டாக்கும் என்னை தன் எதிரியாக இருளதேவன் கருதுகிறான்’ என்றான் உஷா. ‘என் ஆட்டத்தில் உதவுபவனை நானழிக்க மாட்டேன்’ என்றாள் காளி.

‘எல்லாவற்றையும் சமன் செய்யும் என்னை தன் பணியாளனாகக் கருதுகிறான் காலன். அவனுக்கு ஆணையிட என்னால் இயலாது’ என்றான் பிரமாணஸ்பதி. ‘என்னை ஓவ்வொரு கணமும் வெல்பவனை நீதான் வெல்ல வேண்டும்’ என்றான் பிராணபதி.

எந்த மறைசொல்லும் தர்மதேவனை அழைத்து வரவில்லை. ‘பிறர் அழைப்பை அவன் ஏற்பதில்லை. அவன் அழைப்பை பிறர் ஏற்றாக வேண்டும்’ என்று பிற தேவர்கள் கூறியின் அவனை அழைப்பதை ரூரு நிறுத்தினான்.

மும்மூர்த்திகளும் எழுந்தனர். ‘படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகியவையே எமது பணியாகும். மாண்டதை மீட்டுத் தருதல்

எமது பணி அல்ல’ என்று கூறி மறைந்தனர். மறையுமுன் ‘உன் நெஞ்சுக்தினுள் திரையிட்டு அமர்ந்திருக்கும் பிரம்மதிலியான ஆன்மதேவனை அழைப்பாயாக. அவன் பிரம்மமே ஆவான். அவனுதவியை நாடுவாயாக. உன் ஆர்வமே வேள்வியாகட்டும். உன் அக அசைவுகளே அவியாகட்டும்’ என்று கூறினர்.

விழிகளை மூடி இருளை கண்ட ரூரு இருளாடையை அணிந்த ஓளிமயமான பிரம்மத்தை அழைக்கத் தொடங்கினான். ‘அகஅசைவுகள் அனைத்தையும் அழைப்பு எரியில் அவியாக இடுவேன். பிரம்மம் எனக்கு பதில் சொல்லட்டும். பிரியம்வதாவை அடையும் வழியைக் காட்டட்டும். அது காட்டும் வழியில் சென்று பிரியம்வதாவை நான் மீட்பேன்’ என்று சூருரைத்தான்.

பகல்கள், இரவுகளாகின. நாட்கள் வாரங்களாகின. மெளனம் தன்னுள் சேகரமாவதை உணர்ந்தானேயன்றி பிரியம்வதா இருக்குமிடத்தை ஆன்மதேவனோ, பிரம்மமோ கூறவில்லை.

‘காலம் கழிந்து கொண்டேயிருக்கிறது, வழியொன்றும் புலப்படவில்லையே’ என்ற பதற்றத்திற்கு ஆளாகத் தொடங்கிய ரூரு அழைப்பில் சலிப்புற்றான்.

ரூரு கண் விழத்தபோது தன்னெந்திரே நீலப்பறவையொன்று அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டான். விசித்திரமான பறவை. அவனையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அதனால் எரிச்சலடைந்த ரூரு சிறிய கல்லொன்றை எடுத்து அதன் மீது எறிந்தான். பறவை சற்று தள்ளி அமர்ந்து கொண்டது.

ஒக்டை

(தொடரும்)

(கதையைக் கால இடைவெளியின்றித் தொடர்ந்து வாசிக்க விரும்பும் அன்பர்கள் cs@motherservice.net என்ற மின்னஞ்சல் முகவரி மூலம் தொடர்பு கொண்டால் முழு நாவலும் PDF வடிவத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.)

MALARNDHA JIVIYAM

Form IV (See Rule 8)

Statement about ownership and other particulars about **Malarndha Jiviyam** (according to Form No. IV. Rule 8 circulated by the Registrar of Newspaper for India).

1. Place of Publication : Puducherry
2. Period of its Publication : Monthly
3. Printer's Name : **Mr. S. Devanathan**
Nationality : Indian
Address : Sakthi Offset Printers,
No. 238, Lawspet Main Road,
Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008.
4. Publisher's Name : **Mr. P.V. Sankar**
Nationality : Indian
Address : Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments,
177, Pappammal Koil Street,
Vaithikuppam, Puducherry - 605 012.
5. Editor's Name : **Mr. N. Asokan**
Nationality : Indian
Address : 5, Puduvai Sivam Street,
Venkata Nagar Extn., Puducherry - 605 011.
6. Name and address of the individual who owns the newspaper and partners or shareholders holding more than 1% of the capital : **The Mother's Service Society**
5, Puduvai Sivam Street,
Venkata Nagar Extn.,
Puducherry - 605 011.

I, (P.V. Sankar) hereby declare the particulars given are true to the best of my knowledge and belief.

Sd

(P. V. Sankar)

Signature of the Publisher.

Date: 01-03-2018

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

காண்டாமணி

அன்னை 1972, 1973-இல் யோகத்தின் கடுமையைக் கண்டு ஓலமிடும் நிலையை எய்தினார். பகவான் அந்திலையிலிருந்தும் அதை எவரிடமும் காட்டிக் கொள்ளாமல் யோகம் செய்ததை நினைக்கும்பொழுது தனக்கு கண்ணீர் வருகிறது என்றார். இந்த யோகத்தைச் செய்ய எவரையும் நான் அழைக்கமாட்டேன் என்றார். அத்துடன் நான் லயத்தை நாடுகிறேன் என்றார். ஹடயோகி இதயத்துடிப்பு நின்றபின் 10 நாட்கள், 15 நாட்கள் உயிரோடு இருக்க முடியும். லயம் பலவேறு கட்டங்களில் உள்ளது. கோவாவில் ஒரு கிருத்துவ பாதிரியார் உயிர்போனபின் 700 ஆண்டுகள் அவர் உடல் சிதையாமலிருந்தது. அது ஒரு லயம். பிரகிருதி லயம் பேர்போனது. உடலைப் பத்திரமாகப் பாதுகாத்தால், பல நாறு ஆண்டுகட்குப்பின்னும் மீண்டும் யோகி உயிர் பெறுவார். அன்னை தன்னுடலை அப்படிப் பாதுகாக்க விரும்பினார். இந்தியாவுக்கு பிரிட்டன் சுதந்திரம் தரமுன்வந்தது வரலாறு அறியாத நிகழ்ச்சி. நாட்டைப் பிரிக்க பிரிட்டன் விரும்பவில்லை. ஜினாவின் பிடிவாதம் நாடு பிளவுபட்டது. 300 ஆண்டுகளாக நாட்டை ஆண்டவன் தானே முன்வந்து விலகுவது இறைவனுடைய செயல். இறைவன் செயல்பட்ட பின்னும் மனிதன் ஏற்காதது பூசாரி வரமாகிறது. யோகம் அன்னைக்கு அந்த அளவில் பலித்தது பகவானுடைய அருள் நிறைந்த கருணை. அவருடலை எப்படி பாதுகாக்க வேண்டும் என அவர் சத்பிரேமிடம் சொல்லியிருந்தார். அதை செய்ய வேண்டியவரிடம் கூற விரும்பினார்.

(தொடர்ச்சி பின்பக்க அட்டையில்)

(முன்பக்க அட்டையின் தொடர்ச்சி)

அவர் அதைக் கேட்க விரும்பவில்லை. ‘என்னை உயிருடன் புதைப்பார்கள் என்ற பயம் எழுகிறது’ என்றார். சத்பிரேம் துடிக்கிறார். அவர் செய்யக்கூடியது எதுவுமில்லை. தியான் மண்டபத்தில் அன்னை உடல்முன் நின்று அவதிப்படுகிறார். Nov, 17, 1973 அன்று மாலை 7.30-க்கு கிராமத்தில் வீட்டைவிட்டு வெளிவந்த அன்பர் ஆகாயத்தில் பெரிய கோள் வடிவ ஜோதி தோன்றி சிதைந்து, உலகில் உள்ள மக்கள் நெஞ்சில் போய் உறைந்த விஷயம் நாம் நெடுநாளாக அறிந்த செய்தி. முன் ஜென்மத்தில் ரிஷியானவர் கண்டஞான திருஷ்டி அது. பகவான் உடலை 5-ஆம் தேதி முதல் 9-ஆம் தேதிவரை அன்னை வைத்திருந்தார். நான் மேலும் அவருடலை அதிக நாட்கள் வைத்திருக்க விரும்பினேன். சர்க்கார் அனுமதிக்கவில்லை என்றார். அன்னையால் அவருடல் நெடுநாட்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அவர் ஜோதி உலக மக்களைப் போய்டைந்தது. அந்திகழ்ச்சியை பிரம்மலோகம் சப்த பிரம்மாக அறிவித்தது. அது சூட்சமமானவர்க்கு கேட்கும். தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர் என நாம் படித்திருக்கிறோம். சப்தம் பிரம்மாகி மெளனமாக ஒலிப்பதை மனிதனும் கேட்கலாம். அவனுக்கு ஆன்மீக சூட்சமம் இருந்தால் கேட்கும். அல்லது அந்திகழ்ச்சியில் அன்னையுடன் இணைந்து செயல்பட்டிருந்தால் கேட்கலாம். சத்பிரேம் தியான் மண்டபத்திலிருக்கும் பொழுது லட்சக்கணக்கான காண்டாமணி ஒலித்தது Nov. 18, 1973-ஆம் தேதியில் அவருக்குக் கேட்டது.

~~*~~